

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 9 februari 2024
(OR. en)

6241/24

**Interinstitutionellt ärende:
2024/0035 (COD)**

**COPEN 60
DROIPEN 25
FREMP 69
CYBER 36
ENFOPOL 61
JAI 199
CODEC 404**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	7 februari 2024
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2024) 60 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och material med sexuella övergrepp mot barn samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (omarbetning)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2024) 60 final.

Bilaga: COM(2024) 60 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 6.2.2024
COM(2024) 60 final

2024/0035 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och material med sexuella övergrepp mot barn samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (omarbetning)

{SEC(2024) 57 final} - {SWD(2024) 32 final} - {SWD(2024) 33 final} -
{SWD(2024) 34 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

I juli 2020 lade kommissionen fram en EU-strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn (*strategin*). Strategin innehåller åtta initiativ som syftar till att säkerställa att den rättsliga ramen för bekämpning av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn genomförs fullt ut och vid behov vidareutvecklas. Samtidigt var strategin avsedd att stärka de brottsbekämpande myndigheternas insatser och fungera som katalysator för flerpartsinsatser för förebyggande och utredning och hjälp till offer och överlevare.

Framför allt lyfte strategin fram behovet av att bedöma om EU:s nuvarande straffrättsliga ram, dvs. direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi (*direktivet*), är ändamålsenlig med tanke på de samhälleliga och tekniska förändringar som skett under det senaste årtiondet. Syftet med direktivet var att fastställa miniminormer för att förebygga och bekämpa dessa särskilt allvarliga former av brottslighet som riktar sig mot barn, en grupp av brottsoffer som har rätt till särskilt skydd och särskild omvårdnad. Direktivet införde minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder på området sexuell exploatering av barn samt miniminormer för effektiv utredning och lagföring, hjälp och stöd till brottsoffren samt förebyggande av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn.

År 2022 gjorde kommissionen en utvärdering för att bedöma genomförandet av direktivet och identifiera eventuella luckor i lagstiftningen, bästa praxis och prioriterade åtgärder på EU-nivå. Studien visade att det finns möjlighet till förbättringar av texten: den belyste oklarheten hos vissa definitioner i direktivet och utmaningar gällande utredningar och lagföring av gärningsmän. Studien lyfte fram orosmoment såsom den exponentiella ökningen av onlinedelning av material med sexuella övergrepp mot barn och gärningsmännens ökade möjligheter att dölja sin identitet (och sin olagliga verksamhet), framför allt på nätet, och därigenom lyckas undkomma utredning och lagföring. Sammanfattningsvis visade studien att både barns ökade onlinenärvaro och den senaste tekniska utvecklingen innebär utmaningar för de brottsbekämpande myndigheterna, samtidigt som detta skapar nya möjligheter till övergrepp som inte helt omfattas av det nuvarande direktivet.

I studien drogs också slutsatsen att medlemsstaternas varierande rättsliga ramar för utredning och lagföring inte möjliggör en effektiv bekämpning av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn i hela EU, framför allt på grund av otillräcklig kriminalisering av sådana brott som begås med hjälp av ny och framväxande teknik. Slutligen betonades att medlemsstaternas insatser för att förebygga sexuella övergrepp mot barn och hjälpa offren fortfarande är begränsade och saknar samordning, och att det är oklart i vilken mån de leder till resultat. För att åtgärda brister i genomförandet följde kommissionen upp med efterlevnadsåtgärder och inledde överträdelseförfaranden när detta visade sig vara nödvändigt. Samtidigt visade utvärderingen tydligt att det behövs en förnyad rättslig ram på EU-nivå.

Mot denna bakgrund är det nödvändigt med en riktad översyn av direktivet

- för att säkerställa att alla former av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn är kriminaliserade, även när de möjliggörs eller underlättas av den tekniska utvecklingen,

- för att säkerställa att de nationella reglerna om utredning och lagföring möjliggör en effektiv kamp mot sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn genom beaktande av ny teknisk utveckling,
 - för att förbättra både det förebyggande arbetet och stödet till offren, och
 - för att främja bättre samordning när det gäller att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn i medlemsstaterna och, på nationell nivå, mellan alla berörda parter.
- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag vidareutvecklar de befintliga bestämmelserna i direktivet och läggs fram inom ramen för EU:s strategi från 2020 för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn.

Förslaget kompletterar andra EU-initiativ som direkt eller indirekt berör aspekter av de utmaningar som är kopplade till sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn. Bland dessa initiativ kan följande nämnas:

- Direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem.
- Direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer.
- Förordning (EU) 2021/1232 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet, samt det nyligen antagna förslaget om en tidsbegränsad förlängning av det tillfälliga undantaget¹.
- Förslaget till förordning om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn.

Det sistnämnda skulle göra leverantörer av onlinetjänster skyldiga att ta ansvar för att skydda barn som använder deras tjänster från sexuella övergrepp mot barn på nätet. Den föreslagna förordningen utgår från direktivets definition av vad som utgör brott eftersom det utgör material med sexuella övergrepp mot barn och kontaktsökning. Direktivet utgör den straffrättsliga grundpelaren för den föreslagna förordningen.

De två instrumenten skulle stärka varandra, så att de tillsammans möjliggör en mer övergripande hantering av brottet sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, både offline och online. Framför allt skulle EU-centrumet för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn, som planeras i den föreslagna förordningen, också spela en viktig roll när det gäller att stödja medlemsstaternas åtgärder för både förebyggande arbete och stöd till offer enligt detta förslag. EU-centrumet skulle stödja de brottsbekämpande myndigheterna och domstolsväsendet genom att tillhandahålla rapporter av högre kvalitet,

¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1232 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet, COM(2023) 777 final, 30.11.2023.

men detta påverkar inte den nuvarande ansvarsfördelningen mellan Europol, Eurojust och nationella brottsbekämpande och rättsliga myndigheter.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är förenligt med unionens relaterade politik, särskilt följande:

- Det kompletterar EU:s rättsliga ram för digitala tjänster, i synnerhet den nyligen antagna förordningen om digitala tjänster². Förordningen reglerar skyldigheter för leverantörer av onlinetjänster när det gäller olagligt innehåll som sprids på deras tjänster. Detta förslag säkerställer att definitionen av en viss typ av olagligt innehåll, dvs. sexuella övergrepp mot barn på nätet, uppdateras och är lämplig för att säkerställa verkningsfulla åtgärder i både dagens och framtidens digitala värld, samtidigt som behovet av ökad medvetenhet och utbildning lyfts fram. Därigenom utgör förslaget också ett komplement till EU-strategin för ett bättre internet för barn.
- Det är förenligt med och kompletterar förslaget till direktiv om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer. Det förslaget syftar till att fastställa miniminormer när det gäller brottsrekvisit och påföljder för våld mot kvinnor och våld i nära relationer i hela EU, skydd av offer för dessa brott och tillgång till rättslig prövning, stöd till offer och förebyggande åtgärder samt samordning och samarbete mellan alla berörda parter.
- Det är förenligt med förslaget till översyn av direktivet om brottsoffers rättigheter, där det föreskrivs riktade ändringar som syftar till att säkerställa att offer fullt ut kan åberopa sina rättigheter i EU.
- Det är, särskilt när det gäller medvetandehöjande åtgärder och utbildning, förenligt med EU:s ungdomsstrategi 2019–2027, som uppmärksammar att unga i EU har särskilda utmaningar och att det är viktigt att främja deras egenmakt, bland annat genom utbildning, för att hjälpa dem att hantera utmaningarna på ett framgångsrikt sätt.
- Det är också förenligt med EU:s övergripande strategi för barnets rättigheter, som antogs 2021 och utgör en övergripande politisk EU-ram för barns rättigheter och barnskydd. Kommissionen planerar att komplettera detta med en rekommendation om integrerade barnskyddssystem.
- Det är också förenligt med den europeiska barngarantin, som syftar till att förebygga och bekämpa social utestängning genom att garantera att barn som behöver det (t.ex. barn från otrygga och våldsamma familjesituationer där det förekommer misshandel) faktiskt får tillgång till vissa viktiga tjänster, såsom utbildning, hälso- och sjukvård och boende.
- Det är förenligt med principen om att inte orsaka betydande skada, dvs. att inte stödja eller bedriva ekonomisk verksamhet som orsakar betydande skada för något miljömål, när så är relevant, i den mening som avses i artikel 17 i förordning (EU)

² Förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster), EUT L 277, 27.10.2022, s. 1.

2020/852³, eftersom direktivet inte har några negativa konsekvenser för dessa mål. Det är också förenligt med klimatneutralitetsmålet i den europeiska klimatlagen⁴.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Detta förslag är en omarbetning av direktiv 2011/93/EU. Det grundar sig därmed på artiklarna 82.2 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som utgör de rättsliga grunderna för direktiv 2011/93/EU. De två rättsliga grunderna gör det möjligt för Europaparlamentet och rådet att genom direktiv fastställa minimiregler som är nödvändiga för att underlätta det ömsesidiga erkännandet av domar och rättsliga avgöranden samt polissamarbete och rättsligt samarbete i sådana straffrättsliga frågor som har en gränsöverskridande dimension respektive minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder på området sexuellt utnyttjande av barn.

• Variabel geometri

När det gäller variabel geometri följer detta förslag ett liknande tillvägagångssätt som det nuvarande direktivet.

I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, får Irland meddela om det önskar delta i antagandet och tillämpningen av direktivet.

I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta förslag, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Den gränsöverskridande karaktären hos brotten sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, vilken motiverade antagandet av direktivet, har blivit ännu mer framträdande under det senaste årtiondet, med ökad användning av onlineteknik som möjliggör, underlättar och förstärker effekterna av sådana brott. För att möjliggöra både effektiv lagföring av gärningsmän och skydd av offer överallt i EU syftar detta förslag till att fastställa gemensamma miniminormer för fastställande av brottsrekvisit och påföljdsnivåer – ett mål som medlemsstaterna inte skulle kunna uppnå på egen hand och som endast kan uppnås genom åtgärder på EU-nivå. Med tanke på brottens onlinedimension, som har blivit alltmer betydande, skulle medlemsstaterna utan gemensamma regler heller inte på ett effektivt sätt kunna i) förhindra att sexualbrott mot barn begås på deras territorium, ii) utreda och lagföra sexualbrott mot barn med en gränsöverskridande dimension, och iii) identifiera offer och ge dem lämpligt stöd. Förslaget är därmed helt förenligt med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, EUT L 198, 22.6.2020, s. 13.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag), EUT L 243, 9.7.2021, s. 1.

- **Proportionalitetsprincipen**

De ändringar av direktivet som föreslås är begränsade och riktade och syftar till att effektivt åtgärda de viktigaste brister som konstaterats vid genomförandet och utvärderingen av direktivet. Enligt konsekvensbedömningen är de föreslagna ändringarna begränsade till de aspekter som medlemsstaterna inte kan åtgärda på ett tillfredsställande sätt på egen hand. I synnerhet måste brottsrekvisiten anpassas på EU-nivå för att det ska gå att uppnå målet att bekämpa gränsöverskridande sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn. De ändringar som rör förebyggande åtgärder, stöd till brottsoffer, utredningar och lagföring råder bot på specifika brister och utmaningar som har framkommit vid övervakningen av genomförandet av direktiv 2011/93/EU under det senaste årtiondet. Eventuella ytterligare administrativa bördor som kan följa av uppdateringen anses stå i proportion till de långsiktiga fördelar, inbegripet kostnadsfördelar, som är kopplade till förebyggande och tidig upptäckt av dessa typer av brott för både offren och samhället i stort. EU-centrumets stödjande roll när det gäller förebyggande åtgärder och stöd till offer skulle dessutom begränsa den administrativa bördan till ett minimum. Mot bakgrund av ovanstående går förslaget inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de angivna målen.

- **Val av instrument**

Syftet med detta förslag är att införa riktade ändringar av direktivet om sexuella övergrepp mot barn i avsikten att åtgärda de luckor, inkonsekvenser och brister som konstaterats vid genomförandet och utvärderingen av direktivet. Eftersom förslaget är en omarbetning av direktivet om sexuella övergrepp mot barn är det lämpligast att använda samma typ av rättsligt instrument.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Under 2022 genomförde kommissionen, i enlighet med vad som aviserats i 2020 års strategi, en utvärdering för att bedöma genomförandet av direktivet om sexuella övergrepp mot barn och identifiera luckor i lagstiftningen, bästa praxis och prioriterade åtgärder på EU-nivå. I utvärderingen⁵ drogs slutsatsen att direktivet inte helt kan avhjälpa de utmaningar som uppstått till följd av de betydande samhälleliga och tekniska förändringar som har ägt rum under de senaste årtiondena. Den lyfte fram orosmoment såsom den exponentiella ökningen av onlinedelning och gärningsmännens ökade möjligheter att dölja sin identitet (och sin olagliga verksamhet) och att konspirera med varandra för att undvika ansvarsskyldighet och begå ytterligare brott. Utvärderingen belyste också oklarheter i vissa av direktivets bestämmelser och pekade på seglivade utmaningar när det gäller utredningar och lagföring av gärningsmän. Dessutom noterades att det mycket stora utrymme som lämnats för nationell differentiering när det gäller förebyggande åtgärder och stöd till offer har lett till genomförandesvårigheter och otillfredsställande resultat i många medlemsstater. Slutsatsen var att inte ens ett fullständigt och överensstämmande införlivande av direktivet i dess nuvarande form i tillräcklig utsträckning skulle avhjälpa utmaningarna i samband med

⁵ Studie till stöd för utvärderingen och konsekvensbedömningen av direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt konsekvensbedömningen av möjliga alternativ för ändring av direktivet (färdigställd den 30 november 2022).

rapportering, utredning och lagföring av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn eller leda till att tillräckligt robusta åtgärder antas runt om i EU för att förebygga övergrepp och stödja offren.

- **Samråd med berörda parter**

Ett brett samråd genomfördes i samband med den parallella utvärderingen av direktivet om sexuella övergrepp mot barn och konsekvensbedömningen av potentiella initiativ för att åtgärda de brister som konstaterades vid utvärderingen. Som en del av detta låg den kombinerade utvärderingsfärdplanen/inledande konsekvensbedömningen ute på kommissionens portal Kom med synpunkter från den 28 september till den 26 oktober 2021, vilket lockade synpunkter från 17 berörda parter. Riktade samråd med mer tekniska frågor om översynen av direktivet ägde rum under första halvåret 2022 och gjordes både av kommissionen själv och av en extern uppdragstagare i samband med en beställd studie. De berörda parter som rådfrågades var framför allt

- medlemsstaternas nationella myndigheter som deltar i genomförandet av direktivet och dess införlivande (t.ex. brottsbekämpande organ, kriminalvården, administrativa myndigheter, barnskyddsmyndigheter och rättsliga myndigheter) samt regionala och lokala myndigheter,
- berörda EU-organ (bland annat Europol, Eurojust och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)),
- berörda organisationer i länder utanför EU, bland annat Förenta staternas nationella centrum för försvunna och exploaterade barn (NCMEC) och Kanadas barnskyddscentrum (C3P),
- berörda internationella organisationer, bland annat Europarådet,
- berörda branschparter,
- jourtjänster, inbegripet det EU-finansierade INHOPE-nätverket, och andra civilsamhällesorganisationer som arbetar med barnskydd, barns rättigheter, förebyggande åtgärder och integritet, och
- forskare och akademiker som arbetar på området sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn.

Kommissionen genomförde också ett öppet offentligt samråd med allmänheten i syfte att samla in information, belägg och synpunkter på de aktuella frågorna som underlag för utvärderings- och konsekvensbedömningsprocessen. I samband med studien tillhandahölls ett frågeformulär på alla officiella EU-språk om utvärderingen av direktivet om sexuella övergrepp mot barn, och en inledande diskussion om målen för ett politiskt initiativ för att se över direktivet genomfördes via kommissionens verktyg EU Survey mellan den 20 april 2022 och den 13 juli 2022. Totalt inkom 49 svar från berörda parter i 23 länder, däribland 18 medlemsstater (AT, BE, CZ, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HR, HU, IT, MT, NL, PT, SE och SI). I samband med detta mottog kommissionen också, utöver svaren, 21 skriftliga bidrag, varav elva bidrag från civilsamhällesorganisationer, tre från företrädare för näringslivsorganisationer, fyra från IKT-företag, ett från en företrädare för ett nationellt justitieministerium, ett från en juridisk expert och ett från en EU-medborgare.

Samrådsprocessen visade överlag att barn påverkas av bristerna i det nuvarande direktivet när det gäller nya tendenser som möjliggörs eller underlättas av den tekniska utvecklingen och såväl barns som gärningsmännens ökade onlinenärvaro. Den bekräftade att dessa nya

tendenser medför nya utredningsutmaningar som måste hanteras. Den pekade också på behovet av att bättre ta hänsyn till de speciella omständigheterna kring sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, däribland svårigheten för offer att anmäla brotten och behovet av riktade förebyggande åtgärder och riktat stöd till offren, samt behovet av att hantera svårigheter som orsakas av t.ex. resande sexualbrottslingar.

Alla centrala problem som identifierats under samråden har beaktats och tagits upp i förslaget.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utvärderingen och konsekvensbedömningen stöddes av en studie som gjordes av en extern uppdragstagare. Kommissionen anordnade dessutom 6 expertworkshoppar, mellan den 17 januari 2018 och den 6 september 2019, för att samla in information om utmaningar och nya problem på området sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn och för att diskutera de främsta svårigheterna i genomförandet av direktivet samt dess relevans mot bakgrund av nya och förväntade tendenser och utvecklingsmönster. Som förklaras i detalj i bilaga 2 till den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget till direktiv (omarbetning) inhämtades ytterligare extern expertis genom sonderingsintervjuer, skrivbordsundersökning, webbenkät, offentligt samråd, riktade intervjuer, intervjuer med fallstudier och workshoppar.

- **Konsekvensbedömning**

I den konsekvensbedömning som gjordes i samband med utarbetandet av förslaget utvärderades tre åtgärdsalternativ, med en rad alltmer omfattande åtgärder avsedda att råda bot på följande tre orsaker till problem:

- Såväl barns ökade onlinenärvaro som den senaste tekniska utvecklingen ger upphov till utmaningar för brottsbekämpande myndigheter samtidigt som nya möjligheter till övergrepp skapas.
- Medlemsstaternas varierande rättsliga ramar för utredning och lagföring gör det inte möjligt att verkningsfullt bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn.
- Det finns brister i medlemsstaternas insatser för att förebygga sexuella övergrepp mot barn och hjälpa offren, då de är begränsade, det är oklart hur effektiva de är och det saknas samordning mellan berörda parter.

De tre alternativ som granskades var följande:

- Alternativ A: Riktade anpassningar av lagstiftningen för att klargöra oklarheter i det nuvarande regelverket, säkerställa enhetlighet med nya instrument och förbättra såväl kvantiteten av som kvaliteten på den tillgängliga informationen.
- Alternativ B: Alternativ A plus lagstiftningsändringar som anpassar brottsrekvisit för att ta hänsyn till den nuvarande och förväntade tekniska utvecklingen.
- Alternativ C: Alternativ B plus lagstiftningsändringar för att säkerställa effektivare förebyggande åtgärder, stöd till offer samt utredning och lagföring, med beaktande av fenomenets gränsöverskridande dimension.

På grundval av en bedömning av de sociala och ekonomiska konsekvenserna samt av ändamålsenligheten och effektiviteten är det alternativ som rekommenderas alternativ C. Det rekommenderade alternativet omfattar ett flertal åtgärder – från förebyggande arbete till lagföring och stöd till offer – som skulle åtgärda de ursprungliga oklarheter och brister som

konstaterats i direktivet och tillgodose behovet av att uppdatera direktivet för att beakta nya och framväxande tendenser och säkerställa ett effektivare gränsöverskridande samarbete. Alternativ C effektiviserar ytterligare de nationella reglerna om utredning och lagföring för att bland annat säkerställa att befintliga verktyg utnyttjas fullt ut för att förhindra att sexualförbrytare begår brott utomlands och se till att verkningsfulla utredningsmetoder finns att tillgå i alla medlemsstater. Alternativet specificerar slutligen på ett bättre sätt förebyggande åtgärder och skyldigheter när det gäller stöd till offer samt förbättrar samordningen mellan medlemsstaterna, bland annat genom arbete i ett nätverk av nationella myndigheter och förlitan på EU-centrumet för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn.

Den potentiella ökningen av antalet åtal och utredningar om sexuella övergrepp mot barn som kan bli följden av effektivare utredningsverktyg och bättre samordning inom och mellan medlemsstaterna kan medföra administrativa kostnader för medlemsstaterna. Dock bör det också i betydande mån begränsa de kostnader som sexuella övergrepp mot barn innebär för samhället. I synnerhet förväntas initiativet avsevärt minska de kostnader som följer av sexuella övergrepp mot barn genom att leda till besparingar som rör i) gärningsmän och offer (t.ex. genom att förhindra att brottet begås, vilket gör att man undviker de kostnader som straffrättsliga förfaranden skulle ge upphov till, liksom kostnaderna för kort- och långsiktigt stöd till offren), och ii) samhället i stort (t.ex. genom att förebygga produktivitetsförluster kopplade till sexuella övergrepp mot barn och relaterade trauman).

Initiativet har positiva konsekvenser för barns grundläggande rättigheter, däribland deras rätt till fysisk och psykisk hälsa och deras rätt till skydd och omvårdnad som behövs för att de ska må bra. Initiativet har också positiva konsekvenser för rättigheterna för vuxna som överlevt sexuella övergrepp som barn, genom att ersättningen, hjälpen och stödet till offer förbättras.

Den 13 december 2022 överlämnades konsekvensbedömningen till nämnden för lagstiftningskontroll, som höll ett möte den 18 januari 2023. Den 20 januari 2023 avgav nämnden ett positivt yttrande med reservationer. Nämnden pekade på ett antal aspekter av konsekvensbedömningen som borde åtgärdas. Närmare bestämt begärde nämnden ytterligare förtydliganden av det dynamiska referensscenario som beskrivs som en utgångspunkt för bedömningen av de olika alternativen, i synnerhet hur den föreslagna förordningen om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn spelar in i detta referensscenario. Nämnden begärde mer detaljer om den analysmetod och de antaganden som ligger till grund för kostnads-nyttoanalysen och om de nationella myndigheternas roll när det gäller sexuella övergrepp mot barn enligt förslaget. Slutligen bad nämnden kommissionen att i den slutliga versionen inkludera en mer detaljerad förklaring av de underliggande kompromisser som ligger till grund för åtgärdsalternativen och en mer systematisk redogörelse för de synpunkter som framförts av olika kategorier av berörda parter.

Dessa och andra mer detaljerade kommentarer från nämnden har beaktats i den slutliga versionen av konsekvensbedömningen. Den slutliga versionen innehåller i synnerhet en tydligare beskrivning av samspelet med förslaget till förordning om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn, en bättre redovisning av den metod som använts för att bedöma kostnaderna och fördelarna samt utförligare uppgifter om åtgärdsalternativen och de berörda parternas synpunkter. Nämndens kommentarer har också beaktats i förslaget till omarbetning av direktivet.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I enlighet med kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit) bör alla initiativ som syftar till att ändra befintlig EU-lagstiftning sträva efter att förenkla och minska den administrativa bördan för medlemsstaterna. I konsekvensbedömningen konstateras att det rekommenderade alternativet visserligen skulle medföra en administrativ börda, men att den skulle uppvägas av åtgärdernas positiva konsekvenser för förebyggandet och bekämpningen av övergrepp mot barn och skyddet av offren för detta brott.

De riktade ändringarna av direktivet syftar till att förbättra medlemsstaternas kapacitet att bekämpa brottet på ett effektivt sätt i förhållande till hot och tendenser som har uppstått och utvecklats under de senaste åren och i takt med ny teknisk utveckling. De nya regler som är tillämpliga på medlemsstaterna förväntas förbättra det gränsöverskridande samarbetet, både när det gäller utredningar och åtal och när det gäller hjälp och stöd till brottsoffer.

Initiativet ökar tydligheten i det rättsliga landskapet för bekämpning av sexuella övergrepp mot barn i medlemsstaterna. Den regleringsbörda som förslaget medför är begränsad, eftersom den främst består av förbättringar av befintliga normer snarare än helt nya skyldigheter. Medlemsstaterna utreder, lagför och straffbelägger redan i dag brott som rör sexuella övergrepp mot barn. Förslaget inför blott ett begränsat antal rekvisit och fristående brott som rör sexuella övergrepp mot barn, vilket kommer att ha en mycket betydande inverkan på bekämpningen av brottet – flera medlemsstater (men inte alla) har faktiskt redan antagit dem. Den största delen av den regleringsmässiga och administrativa bördan för medlemsstaterna skulle härröra från samordningsskyldigheter, fastställande av tydliga riktmärken och ändringar av uppgiftsinsamlingen. Men inte heller detta är någon större förändring, då medlemsstaterna redan samlar in uppgifter om övergrepp mot barn, och förslaget syftar till att säkerställa bättre rapportering och mer konsekvens och transparens i befintliga processer.

Inga konsekvenser förväntas för små och medelstora företag och konkurrenskraften. Alla de åtgärdsalternativ som övervägts skulle leda till kostnader för myndigheter i medlemsstaterna snarare än kostnader för EU:s medborgare och företag.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta initiativ är förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det bidrar också till att stärka specifika grundläggande rättigheter, i synnerhet rätten till människans värdighet (artikel 1), människans rätt till integritet (artikel 3), förbudet mot omänsklig eller förnedrande bestraffning och behandling (artikel 4) samt barnets rättigheter (artikel 24).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Europeiska unionens budget påverkas inte.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att kontrollera att det omarbetade direktivet har införlivats korrekt och faktiskt i alla deltagande medlemsstaters nationella lagstiftning. Under hela

genomförandefasen kommer kommissionen att anordna regelbundna möten med kontaktkommittén och alla medlemsstater. Kommissionen kommer regelbundet att för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport med en utvärdering av genomförandet, tillämpningen och effekterna av det omarbetade direktivet.

För att övervaka och utvärdera fenomenet sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn är det nödvändigt att medlemsstaterna har mekanismer för uppgiftsinsamling eller kontaktpunkter. Av dessa skäl införs artikel 31, som ålägger medlemsstaterna att ha ett system för insamling, utarbetande, sammanställning och spridning av statistik om de brott som avses i artiklarna 3–9. Medlemsstaterna blir skyldiga att vart tredje år genomföra en populationsbaserad undersökning med hjälp av kommissionens (Eurostats) harmoniserade metod för att samla in uppgifter om antalet offer för brott som omfattas av direktivet. På denna grund måste de bedöma förekomsten av och tendenserna för alla brott som omfattas av detta direktiv. Medlemsstaterna ska översända uppgifterna till kommissionen (Eurostat). För att säkerställa att administrativa uppgifter från olika håll i EU kan jämföras blir medlemsstaterna skyldiga att samla in administrativa uppgifter uppdelade enligt gemensamma principer som tagits fram i samarbete med EU-centrumet och att årligen översända dessa uppgifter till EU-centrumet. EU-centrumet skulle stödja medlemsstaterna i insamlingen av uppgifter om brott som avses i artiklarna 3–9, bland annat genom att fastställa gemensamma standarder för beräkningsenheter, beräkningsregler, gemensam uppdelning, rapporteringsformat och klassificering av brott. Den statistik som samlas in av medlemsstaterna skulle översändas till EU-centrumet och kommissionen och göras tillgänglig för allmänheten varje år. Slutligen är medlemsstaterna skyldiga att stödja forskning om bakomliggande orsaker, effekter, frekvens, effektiva förebyggande åtgärder, effektiva stödåtgärder för offer och andelen fällande domar för de typer av brott som omfattas av förslaget.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Eftersom förslaget innehåller fler rättsliga skyldigheter än det befintliga direktivet är det nödvändigt att bifoga förklarande dokument, bland annat en jämförelsetabell över nationella bestämmelser och bestämmelser i direktivet, till anmälan av införlivandeåtgärder. Därigenom säkerställs att de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna har lagt till i den befintliga lagstiftningen tydligt kan identifieras.

De åtgärder som antas för att införliva detta förslag kommer sannolikt inte att endast röra en enda lag eller annan författning. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen ett förklarande dokument med texten till de bestämmelser som antagits för att införliva direktivet. Detta dokument bör också visa hur de bestämmelserna samverkar med de bestämmelser som tidigare antagits för att införliva direktiv 2011/93/EU och med bestämmelser som omfattas av annan berörd EU-politik.

Kommissionen håller på att utarbeta riktlinjer för genomförandet av skyldigheterna avseende förebyggande åtgärder och stöd till offer, vilka kommer att göras tillgängliga för medlemsstaterna i sinom tid. För att hjälpa EU:s medlemsstater och även andra länder att införa verkningsfulla förebyggande initiativ för personer som befäras att de kan komma att begå övergrepp mot barn har Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum nyligen offentliggjort en rapport om förebyggande initiativ riktade till gärningsmän och personer som söker hjälp när det gäller sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering

av barn⁶. Detta arbete ligger till grund för utvecklingen av en it-plattform på EU-nivå som sammanställer initiativ för förebyggande av sexuella övergrepp mot barn och som kommer att hjälpa EU:s medlemsstater och andra berörda parter att utforma och genomföra skräddarsydda strategier för förebyggande i enlighet med sina respektive kulturella och samhälleliga miljöer och behov.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Den terminologi som används i direktivet har genomgående anpassats till erkända internationella standarder såsom de terminologiska riktlinjer för skydd av barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp som antogs av den interinstitutionella arbetsgruppen i Luxemburg den 28 januari 2016⁷.

Följande ändringar föreslås:

Artikel 2: Tillgång till material med sexuella övergrepp mot barn är ofta första steget mot att begå övergrepp i verkligheten, oavsett om exploateringen och övergreppen är verkliga eller har genererats på ett verklighetstroget sätt⁸. Utvecklingen av förstärkt, utvidgad och virtuell verklighet och möjligheten att missbruka artificiell intelligens för att skapa s.k. deepfakes, dvs. verklighetstroget men syntetiskt skapat material med sexuella övergrepp mot barn, har redan tänjt på definitionen av begreppet bild, då sådant material kan innehålla avatarer och ge sensorisk återkoppling, t.ex. genom enheter som skapar en upplevelse av beröring. Ändringarna av artikel 2.3 d är avsedda att säkerställa att definitionen av material med sexuella övergrepp mot barn beaktar denna tekniska utveckling på ett tillräckligt teknikneutralt och därmed framtidssäkert sätt. Dessutom finns det handböcker i omlopp som ger råd om hur man hittar, gromar och begår övergrepp mot barn, hur man undviker att identifieras, utredas och lagföras samt hur man på bästa sätt gömmer material. Dessa s.k. pedofilhandböcker bidrar, genom att sänka tröskeln och ge nödvändig kunskap, till att skapa incitament för gärningsmän och stödja sexuella övergrepp och bör därför också kriminaliseras. I artikel 2 införs också en definition av jämbördiga parter, dvs. personer, både barn och vuxna, som är nära i ålder och grad av psykisk och fysisk utveckling eller mognad.

Artikel 3: Ändringarna av artikel 3 syftar till att säkerställa överensstämmelse mellan den påföljdsnivå som föreskrivs i förslaget och den påföljdsnivå som föreskrivs för motsvarande brott i direktiv (EU) .../... [*det föreslagna direktivet om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer*]. Detta innebär en ändring för att även omfatta gärningen att utan tvång, våld eller hot förmå ett barn som inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande att ägna sig åt sexuella handlingar med en annan person.

Artikel 4: Påföljdsnivån för att ägna sig åt sexuella handlingar med ett barn där barnprostitution utnyttjas (artikel 4.7) höjs till åtta år om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och fyra år om barnet har uppnått den åldern. Höjningen är nödvändig för att säkerställa överensstämmelse med det senaste regelverket, inbegripet

⁶ [Help seeker and Perpetrator Prevention Initiatives - Child Sexual Abuse and Exploitation](#) (ej översatt till svenska), ISBN 978-92-76-60601-7, doi:10.2760/600662, JRC131323, 2023.

⁷ [Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse](#) (ej översatt till svenska), 2016.

⁸ Protect Children, *CSAM Users in the Dark Web: Protecting Children Through Prevention* (ej översatt till svenska), 2021.

direktiv (EU) .../... [det föreslagna direktivet om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer].

Artikel 5: Det finns ett allmänintresse av att stödja det arbete som görs av organisationer som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn, såsom INHOPE:s telefonjourer, som tar emot rapporter från allmänheten om material med sexuella övergrepp mot barn och underlättar avlägsnande av sådant material och utredning av brottet. Det bör inte vara straffbelagt för dessa organisationer, som verkar i allmänhetens intresse, att granska och analysera eller på annat sätt behandla material som utgörs av bilder eller videor med sexuella övergrepp mot barn för att det ska kunna avlägsnas eller en utredning inledas. Det är därför nödvändigt att begränsa definitionen av motsvarande brott genom att klargöra att sådan behandling inte anses vara "olovlig" när dessa organisationer har fått tillstånd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade.

Artikel 6: Ändringarna av artikel 6 säkerställer att alla former av kontaktsökning online, inbegripet kontaktsökning som syftar till sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn på nätet, är straffbelagda i alla medlemsstater.

Artikel 7: Den nya artikel 7 är avsedd att säkerställa att alla medlemsstater kriminaliserar och föreskriver verkningsfull utredning och lagföring av brottet direktströmning av sexuella övergrepp mot barn. Detta fenomen har ökat avsevärt under de senaste åren och har medfört specifika utredningsutmaningar som hör samman med direktströmningens obeständiga karaktär och den därav följande avsaknaden av konkreta bevis på övergreppen för utredningsorganen.

Artikel 8: Genom att göra det olagligt att driva en onlineinfrastruktur i syfte att möjliggöra eller uppmuntra sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn är den nya artikel 8 avsedd att motverka den mörka webbens roll i skapandet av gemenskaper för gärningsmän eller potentiella gärningsmän och i spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn.

Artikel 10: Ändringarna av artikel 10 syftar till att klargöra de nuvarande oklarheterna i direktivets text, bland annat genom att säkerställa att undantaget från kriminalisering för frivilliga sexuella handlingar korrekt tolkas som att det endast gäller material som produceras och innehåller mellan barn eller mellan jämbördiga parter, och inte mellan ett barn som uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och en vuxen i vilken ålder som helst.

Artikel 12: Ändringarna av artikel 12 syftar till att motverka riskerna för att gärningsmännen på nytt får kontakt med barn genom anställning eller volontärarbete. Genom ändringarna införs ett krav på att arbetsgivare begär utdrag ur kriminalregistret för personer som rekryteras till yrkes- och volontärverksamhet som inbegriper nära kontakt med barn och till organisationer som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn. Medlemsstaterna blir också skyldiga att tillhandahålla så fullständiga uppgifter ur kriminalregister som möjligt som svar på sådana begäranden, med hjälp av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister, när så är relevant, och andra lämpliga informationskällor.

Artikel 14: Denna artikel om sanktioner som kan åläggas juridiska personer ändras för att anpassa den till det senaste regelverket genom att utvidga förteckningen över exempel på möjliga sanktioner så att den uttryckligen omfattar uteslutning från tillgång till offentlig finansiering och genom att införa en harmoniserad metod för beräkning av minimiböter.

Närmare bestämt bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer som drar nytta av att andra begår brott i strid med unionens restriktiva åtgärder kan beläggas med böter. Maximigränsen för dessa böter bör fastställas i förhållande till brottets svårhetsgrad, definierad genom maximistraffets miniminivå, och vara minst 1 % respektive 5 % av den juridiska personens totala årsomsättning under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet. Juridiska personers ansvar utesluter inte möjligheten att inleda straffrättsliga förfaranden mot fysiska personer som har begått sådana brott som anges i detta direktiv.

Artikel 15: De ändringar som införs kompletterar och förtydligar de situationer där medlemsstaterna har rätt att avstå från att lagföra eller straffa barn som är offer för sexuella övergrepp och sexuell exploatering för deras deltagande i brottslig verksamhet som de har tvingats begå, så att situationerna även omfattar distribution, utbudande, tillhandahållande eller tillgängliggörande av material med sexuella övergrepp mot barn. Motsvarande skäl har ändrats för att klargöra att begreppet ”tvingats” bör förstås som att det även omfattar lockelse utan våld eller tvång.

Artikel 16: Ändringarna av artikel 16.2 är avsedda att säkerställa att preskriptionstiden inte kan börja löpa förrän offret har uppnått myndighetsålder och att fastställa minimipreskriptionstider för att offren ska ha en verklig möjlighet att söka rättvisa. Genom ändringarna införs följande miniminormer för preskriptionstider:

- För brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst 3 år ska preskriptionstiden vara minst 20 år. Då preskriptionstiden börjar löpa från myndighetsåldern innebär detta att den inte löper ut förrän brottsoffret är minst 38 år.
- För brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst 5 år ska preskriptionstiden vara minst 25 år. Då preskriptionstiden börjar löpa från myndighetsåldern innebär detta att den inte löper ut förrän brottsoffret är minst 43 år.
- För brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst 8 år ska preskriptionstiden vara minst 30 år. Då preskriptionstiden börjar löpa från myndighetsåldern innebär detta att den inte löper ut förrän brottsoffret är minst 48 år.

Logiken bakom det föreslagna förhållningssättet till preskriptionstider är följande:

- Forskning har visat att offer för sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn ofta inte klarar av att anmäla brottet förrän flera årtionden efter det att övergreppen ägde rum. Behovet av att komma över de känslor av skam, skuld och självförebåelse som bland annat kan vara kopplade till den sociala och kulturella stigmatisering som fortfarande omger sexuella övergrepp, det hemlighetsmakeri som övergreppen omges av, hot eller beskyllningar från gärningsmannens sida och/eller trauma leder till att de flesta offer inte kan tala om brottet, än mindre anmäla det till en myndighet, förrän flera årtionden senare⁹.
- En ny studie visar att det i genomsnitt tar mellan 17,2 och 21,4 år innan personer som överlevt sexuella övergrepp som barn berättar om sina erfarenheter för någon. Omkring 60–70 % av överlevarna berättar inget förrän de är vuxna, och 27,8 % av

⁹ Se t.ex. McElvaney m.fl., ”Child sexual abuse disclosures: Does age make a difference?”, *Child Abuse & Neglect*, 2020, volym 99 (2020), s. 6; Australian Royal Commission into Institutional Responses to Child Sexual Abuse, *Final Report Volume 4 - Identifying and disclosing child sexual abuse*, 2017, s. 77.

överlevarna berättar det aldrig¹⁰. Tendensen att berätta först i ett senare skede eller aldrig är starkt ålders- och könsstyrd, då tendensen är att yngre barn och pojkar mer sällan avslöjar något¹¹.

- För närvarande varierar preskriptionstiderna mycket mellan medlemsstaterna. Vissa av dem har avskaffat de straffrättsliga preskriptionstiderna helt för alla eller de flesta av de brott som omfattas av direktivet. Andra har mycket korta preskriptionstider som löper ut innan offret fyller 40 år för alla eller de flesta av de brott som omfattas av direktivet. En tredje grupp medlemsstater har preskriptionstider som löper ut efter att offret fyllt 40 år för alla eller de flesta av de brott som omfattas av direktivet.
- Dessa skillnader mellan medlemsstaterna leder till ojämlik tillgång till rättslig prövning för brottsoffer runt om i EU när det gäller deras möjlighet att se de berörda brotten lagförda och att få ersättning. Dessutom kan gärningsmännen utnyttja systemet och undgå åtal genom att flytta till en plats där preskriptionstiderna är kortare och därmed har löpt ut. Denna situation skapar en risk för att potentiella gärningsmän kan undgå åtal och fortsätta att utgöra en fara för barn i flera årtionden.
- Mot denna bakgrund förefaller det uppenbart att effektiv utredning och lagföring av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn samt lämpligt bistånd och stöd till offren endast kan tillhandahållas om preskriptionstiderna är tillräckligt långa för att offren ska kunna anmäla brottet även senare i livet och en utredning då ska kunna inledas.

Ändringarna av artikel 16.3–16.5 är avsedda att åtgärda utredningsutmaningar, i synnerhet kopplade till användningen av onlineteknik, som har framkommit i samband med utvärderingen av direktivet och relaterade samråd med berörda parter. De kräver att medlemsstaterna säkerställer att personer, enheter eller avdelningar som utreder och lagför de brott som avses i artiklarna 3–9 har tillräcklig personal och sakkunskap samt verkningsfulla utredningsverktyg, inbegripet möjligheten att genomföra utredningar under täckmantel på den mörka webben.

Artikel 17: Underrapporteringen av sexuella övergrepp mot barn utgör fortfarande en stor utmaning i insatserna för att sätta stopp för pågående övergrepp och förhindra att ytterligare övergrepp begås, bland annat på grund av att lärare och vårdgivare och andra som arbetar i nära kontakt med barn kan tveka inför att anklaga någon – eventuellt en kollega eller en annan jämbördig part – för att ha begått sexuella övergrepp mot barn. Artikel 17.3 ändras för att införa en rapporteringsskyldighet och därigenom skapa rättssäkerhet för sådana yrkesverksamma, medan artikel 17.4 säkerställer att personal inom hälso- och sjukvårdssektorn som arbetar med gärningsmän eller personer som befarar att de kan komma att begå övergrepp undantas från denna rapporteringsskyldighet.

Artikel 18: Denna artikel bygger på offrens rättigheter enligt artiklarna 5 och 5a i direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem (*direktivet om brottsoffers rättigheter*) [i dess ändrade lydelse enligt det föreslagna direktivet om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer

¹⁰ J.E. Halvorsen, E. Tvedt Solberg & S. Hjelen Stige, ”’To say it out loud is to kill your own childhood.’ – An exploration of the first person perspective of barriers to disclosing child sexual abuse”, *Children and Youth Services Review* volym 113 (2020), s. 2.

¹¹ R. Alaggia, D. Collin-Vézina & R. Lateef, ”Facilitators and Barriers to Child Sexual Abuse (CSA) Disclosures: A Research Update (2000–2016)”, *Trauma, Violence & Abuse* 2019, volym 2 (2020), s. 276.

för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem] när det gäller anmälan av brott, för att säkerställa att det finns lättillgängliga och barnvänliga anmälningskanaler.

Artikel 21: Denna artikel utvidgar tillgången till hjälp och stöd till offren i enlighet med direktivet om brottsoffers rättigheter [i dess ändrade lydelse enligt det föreslagna direktivet om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem] för att säkerställa att barn får nödvändig och åldersanpassad vård. I syfte att stödja utarbetandet och spridningen av bästa praxis i medlemsstaterna skulle EU-centrumet, när det väl inrättats, stödja medlemsstaternas insatser genom att samla in information om tillgängliga åtgärder och program och göra denna information allmänt tillgänglig.

Artikel 22: Denna artikel ändras för att säkerställa att läkarundersökningar av barn i samband med straffrättsliga förfaranden, vilka kan ge nya trauman för ett barn som utsatts för övergrepp, begränsas till vad som är absolut nödvändigt och utförs av personal med lämplig utbildning.

Artikel 23: Denna nya artikel stärker ställningen för personer som blivit utsatta för och överlevt sexuella övergrepp som barn genom att stärka deras rätt att begära ersättning för skador i samband med sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, inbegripet skador som orsakats av att material som rör övergreppen spridits på nätet. Den stärker EU:s miniminormer när det gäller både tidsramen för att begära ersättning och de faktorer som ska beaktas vid fastställandet av ersättningsbeloppet. I förhållande till EU:s miniminormer enligt direktivet om brottsoffers rättigheter utvidgas också skaran personer och enheter som måste anses vara ansvariga för att bevilja sådan ersättning, inbegripet juridiska personer och, när så är lämpligt, nationella system för ersättning till brottsoffer.

Artikel 24: Denna nya artikel tar upp de utmaningar som är kopplade till bristen på samordning av nationella insatser för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, genom att kräva att varje medlemsstat inrättar nationella myndigheter med ansvar för sådan samordning och för insamling av uppgifter.

Artikel 25: Denna nya artikel ålägger medlemsstaterna att införa de mekanismer som krävs för att säkerställa samarbete och samordning mellan alla myndigheter och berörda parter på nationell nivå som deltar i utarbetandet och genomförandet av åtgärder för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn, både online och offline.

Artikel 26: Rubriken på denna artikel och de skäl som åtföljer artikeln har uppdaterats för att använda den terminologi som rekommenderas i de terminologiska riktlinjerna för skydd av barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp¹² i stället för den tidigare använda termen ”barnsexturism”.

Artikel 27: Ändringarna i första punkten klargör att förebyggande program bör riktas specifikt till personer som befärar att de kan komma att begå övergrepp och att medlemsstaterna bör ge dem tillgång till programmen. Den nya punkt 2 syftar till att säkerställa att dessa program är tillgängliga och i synnerhet att de är förenliga med nationella normer för hälso- och sjukvård.

¹² [*Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse*](#) (ej översatt till svenska), antagna av den interinstitutionella arbetsgruppen i Luxemburg, den 28 januari 2016.

Artikel 28: Ändringarna syftar till att ytterligare klargöra de typer av förebyggande program som skulle kunna övervägas för att minska risken för att ett barn blir brottsoffer (punkt 1) och att en person begår brott (punkt 2). Ytterligare exempel har lagts till i motsvarande skäl. Artikeln kräver att medlemsstaterna främjar regelbunden utbildning inte bara för poliser ute på fältet som kan väntas komma i kontakt med barn som fallit offer för sexuella övergrepp eller sexuell exploatering, utan även för domare och andra relevanta yrkesverksamma, för att säkerställa ett barnvänligt rättsväsende. Den ålägger medlemsstaterna att arbeta för att förebygga sexuella övergrepp mot barn både online och offline och kräver att de antar särskilda förebyggande program för barn i samhällsmiljöer, med tanke på deras särskilda sårbarhet. Slutligen tillskriver ändringarna det framtida EU-centrumet en viktig roll som samordnings- och kunskapsnav i detta avseende.

Artikel 31: Denna nya artikel gör medlemsstaterna skyldiga att regelbundet samla in statistik om de brott som omfattas av direktivet enligt en gemensam metod som tas fram i samarbete med EU-centrumet, dela denna statistik med EU-centrumet och kommissionen samt offentliggöra den. EU-centrumet bör i sin tur sammanställa all statistik det tar emot och offentliggöra sammanställningen.

Artikel 32: Denna nya artikel om rapportering ersätter den tidigare och fastställer krav på att kommissionen vart femte år rapporterar till Europaparlamentet och Europeiska unionens råd om tillämpningen av direktivet.

Artikel 33: Ändringarna i denna artikel klargör vilka bestämmelser medlemsstaterna måste införliva, dvs. de som har ändrats jämfört med direktiv 2011/93/EU.

Artikel 34: Denna nya artikel upphäver direktiv 2011/93/EU och förtydligar införlivandeskyldigheterna för det föreslagna direktivet jämfört med direktiv 2011/93/EU.

Artikel 35: Denna nya artikel fastställer datum för direktivets ikraftträdande. Den fastställer också vilket datum merparten av direktivet blir tillämplig och vilket datum de bestämmelser som rör EU-centrumet blir tillämpliga. Det senare beror på när EU-centrumet inrättas, vilket för närvarande diskuteras i de interinstitutionella förhandlingarna om förslaget till förordning om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn.

Artikel 36: Den begränsade ändringen i denna artikel lämnar plats och datum för antagandet öppet, så att det kan anges i ett senare skede.

↓ ny

2024/0035 (COD)

↓ 2011/93/EU

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och material med sexuella övergrepp mot barn samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.2 och 83.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

↓ ny

- (1) Flera ändringar ska göras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU¹³. Det direktivet bör av tydlighetsskäl omarbetas.

↓ 2011/93/EU skäl 1 (anpassad)

- (2) Sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, däribland ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒, utgör allvarliga kränkningar av de grundläggande rättigheterna, framför allt barns rätt till det skydd och den omvårdnad som behövs för deras välfärd i enlighet med vad som föreskrivs i Förenta nationernas konvention av år 1989 om barnets rättigheter och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹⁴.

↓ 2011/93/EU skäl 2 (anpassad)

⇒ ny

- (3) I enlighet med artikel 6.1 i fördraget om Europeiska unionen erkänner unionen de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vars artikel 24.2 slår fast att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj>).

¹⁴ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

myndigheter eller privata institutioner. Vidare ger ~~Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd~~ (4) ⇒ EU-strategin för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn¹⁵ ⇐ uttalad prioritet åt att ~~☒~~ intensifiera kampen mot ~~☒~~ bekämpa sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och ~~barnpornografi~~ ⇒ material med sexuella övergrepp mot barn, inbegripet genom åtgärder som syftar till att säkerställa att den befintliga unionslagstiftningen fortfarande är ändamålsenlig, vid behov genom att uppdatera den. Detta stöds också av EU:s strategi för barnets rättigheter genom dess mål att bekämpa våld mot barn och säkerställa ett barnvänligt rättsväsende ⇐.

↓ 2011/93/EU skäl 3 (anpassad)

- (4) ~~Barnpornografi, som består av bilder där barn utsätts för sexuella övergrepp,~~ ☒ Material med sexuella övergrepp mot barn ☒ och andra särskilt allvarliga former av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn ökar och sprids genom användningen av ny teknik och internet.

↓ 2011/93/EU skäl 4 (anpassad)

⇒ ny

- (5) ~~Genom rådets rambeslut 2004/68/RIF av den 22 december 2003 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi (5) tillnärmas medlemsstaternas lagstiftning när det gäller att straffbelägga de allvarligaste formerna av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, utvidga den nationella behörigheten och tillförsäkra brottsoffer ett stöd som uppfyller vissa minimikrav. I rådets rambeslut av 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden fastställs en rad rättigheter för brottsoffer i straffrättsliga förfaranden, bland annat rätten till skydd och ersättning.~~ ⇒ I Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU¹⁶ fastställs rättigheter för alla offer för alla former av brott, inbegripet för barn som fallit offer för sexuella övergrepp. Till dessa rättigheter hör rätten till information, rätten till stöd och skydd i enlighet med personliga behov, ett antal förfaranderelaterade rättigheter och rätten till beslut om ersättning från förövaren. Förslaget om översyn av direktivet om brottsoffers rättigheter innebär en ytterligare förstärkning av rättigheterna för brottsoffer i EU, bland annat genom att stärka rätten till stöd och skydd för barn som fallit offer för ett brott¹⁷. Detta direktiv bygger vidare på och är tillämpligt vid sidan av direktivet om brottsoffers rättigheter. ⇐ Dessutom kommer ☒ underlättas ☒ samordningen av lagföring av fall av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ att underlättas genom genomförandet av rådets rambeslut 2009/948/RIF ~~av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga~~

¹⁵ COM(2020) 607 av den 24 juli 2020.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

¹⁷ COM(2023) 424 final av den 12 juli 2023.

förfaranden¹⁸. ⇒ Om lagföring av sådana fall omfattas av mer än en medlemsstats behörighet, bör de berörda medlemsstaterna samarbeta för att fastställa vilken medlemsstat som är bäst lämpad att lagföra brottet. Om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, efter samarbete eller direkta samråd enligt rådets rambeslut 2009/948/RIF¹⁹, beslutar att centralisera de straffrättsliga förfarandena i en enda medlemsstat genom överföring av straffrättsliga förfaranden, bör förordning (EU).../... [den föreslagna förordningen om överföring av straffrättsliga förfaranden]²⁰ tillämpas vid överföringen. ⇐

↓ 2011/93/EU skäl 5

- (6) Enligt artikel 34 i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter åtar sig konventionsstaterna att skydda barn från alla former av sexuell exploatering och sexuella övergrepp. Förenta nationernas fakultativa protokoll av år 2000 till konventionen om barnets rättigheter om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi och, i synnerhet, Europarådets konvention av år 2007 om skydd för barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp är avgörande steg i processen för att öka det internationella samarbetet på detta område.

↓ 2011/93/EU skäl 6 (anpassad)

⇒ ny

- (7) Allvarliga brott som sexuell exploatering av barn och ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ kräver en övergripande strategi som omfattar lagföring av gärningsmän, skydd av barn som är brottsoffer och förebyggandet av fenomenet ⇒ , inbegripet nya och tänkbara utvecklingsmönster och tendenser, som allt oftare involverar användning av onlineteknik. I detta syfte måste den befintliga rättsliga ramen uppdateras för att säkerställa att den förblir ändamålsenlig ⇐. Vid genomförandet av åtgärder för att bekämpa sådana brott måste barnets bästa komma i främsta rummet, i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter. ~~Rambeslut 2004/68/RIF bör ersättas med ett nytt instrument som tillhandahåller en sådan övergripande rättslig ram så att detta syfte kan uppnås.~~

↓ 2011/93/EU skäl 7 (anpassad)

- (8) Detta direktiv bör till fullo komplettera Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU ~~av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut~~

¹⁸ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

¹⁹ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

²⁰ COM(2023) 185 final.

2002/629/RIF²¹, eftersom vissa offer för människohandel även är barn som har utsatts för sexuella övergrepp eller sexuell exploatering.

↓ 2011/93/EU skäl 8 (anpassad)

- (9) När det gäller straffbeläggandet av handlingar förknippade med ~~pornografiska~~ föreställningar ☒ med sexuella övergrepp mot barn ☒ avser detta direktiv sådana handlingar som består i en organiserad liveposering ägnad för en publik; definitionen utesluter därmed personlig och direkt kommunikation mellan samtyckande jämbördiga parter samt barn som har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och deras partner.

↓ 2011/93/EU skäl 9 (anpassad)

⇒ ny

- (10) ~~Barnpornografi~~ ☒ Material med sexuella övergrepp mot barn ☒ inbegriper ofta bilder som visar sexuella övergrepp mot barn som begås av vuxna. Det kan även inbegripa bilder av barn som medverkar i en handling med tydlig sexuell innebörd, eller av deras könsorgan, där bilderna framställs och används för i första hand sexuella syften, och utnyttjas med eller utan barnets vetskap. Vidare omfattar begreppet ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ verklighetstroga bilder av ett barn som medverkar eller som avbildas som medverkande i en handling med tydlig sexuell innebörd, för i första hand sexuella syften ⇒ , samt så kallade pedofilhandböcker ⇐.

↓ ny

- (11) Forskning har visat att en begränsning av spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn inte bara är avgörande för att undvika upprepad viktigmisering i samband med att bilder och videor av övergreppen cirkuleras, utan också är viktig som en form av förebyggande åtgärd för gärningsmän, eftersom tillgång till material med sexuella övergrepp mot barn ofta är det första steget mot konkreta övergrepp, oavsett om materialet visar exploatering och övergrepp som är verkliga eller endast verklighetstroga. Den pågående utvecklingen av applikationer med artificiell intelligens som kan skapa realistiska bilder som är omöjliga att skilja från verkliga bilder väntas leda till att antalet bilder och videor i form av så kallade deepfakes som visar sexuella övergrepp mot barn ökar exponentiellt under de kommande åren. Dessutom omfattas utvecklingen av förstärkt, utvidgad och virtuell verklighet som använder avatarer och sensorisk återkoppling, t.ex. genom enheter som skapar en upplevelse av beröring, inte fullt ut av den befintliga definitionen. Införandet av en uttrycklig hänvisning till ”avbildningar och representationer” bör säkerställa att definitionen av material med sexuella övergrepp mot barn beaktar denna och

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/36/oj>).

framtidens tekniska utveckling på ett tillräckligt teknikneutralt och därmed framtidssäkert sätt.

- (12) För att förebygga brott som inbegriper sexuella övergrepp mot barn bör definitionen av material med sexuella övergrepp mot barn omfatta så kallade pedofilhandböcker. Pedofilhandböcker ger råd om hur man hittar, gromar och begår övergrepp mot barn och undviker att identifieras och åtalas. Genom att sänka tröskeln och ge nödvändig sakkunskap bidrar de till att skapa incitament för gärningsmän och stödja sexuella övergrepp. Spridningen av sådana handböcker online har redan lett till att vissa medlemsstater ändrat sin straffrättsliga lagstiftning och uttryckligen straffbelagt innehav och spridning av sådana handböcker. Bristen på harmonisering skapar en ojämn skyddsnivå runt om i EU.

↓ 2011/93/EU skäl 10 (anpassad)

- (13) ~~Funktionshinder~~ ☒ Funktionsnedsättning ☒ innebär inte i sig automatiskt att det är omöjligt att samtycka till sexuella handlingar. Att utnyttja förekomsten av ~~ett sådant funktionshinder~~ ☒ en sådan funktionsnedsättning ☒ för att kunna företa sexuella handlingar med ett barn bör dock kriminaliseras.

↓ 2011/93/EU skäl 11 (anpassad)

- (14) Vid antagandet av lagstiftning om materiell straffrätt bör unionen säkerställa enhetlighet i denna lagstiftning, särskilt när det gäller straffnivåerna. ~~Mot bakgrund av Lissabonfördraget är det lämpligt att påminna om rådets slutsatser av den 24 och 25 april 2002 om den metod som ska tillämpas vid tillnärmning av påföljder där fyra påföljdsnivåer anges.~~ Eftersom detta direktiv innehåller ett ovanligt stort antal olika brott krävs det, för att direktivet ska kunna avspegla vilken grad av allvar det är frågan om, en differentiering av straffnivån som går längre än vad som normalt bör föreskrivas i unionens rättsliga instrument.

↓ 2011/93/EU skäl 12 (anpassad)

⇒ ny

- (15) Allvarliga former av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn bör omfattas av effektiva, proportionella och avskräckande påföljder. Detta omfattar framför allt olika former av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn som underlättas genom användningen av informations- och kommunikationsteknik, exempelvis då kontakt sökes med barn i sexuella syften via sociala medier och chattrum på internet. Definitionen av ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ bör också klargöras och i högre grad anpassas till den som förekommer i internationella instrument. ⇒ Mer allmänt bör den terminologi som används i detta direktiv anpassas till erkända internationella standarder såsom de terminologiska riktlinjer för skydd av barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp som antogs av den interinstitutionella arbetsgruppen i Luxemburg den 28 januari 2016. ⇐

↓ 2011/93/EU skäl 13

- (16) Det maximala fängelsestraff som föreskrivs i detta direktiv för de brott som avses i direktivet bör gälla åtminstone för de allvarligaste formerna av dessa brott.
-

↓ 2011/93/EU skäl 14 (anpassad)

- (17) För att nå det maximala fängelsestraff som föreskrivs i detta direktiv för brott som rör sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ får medlemsstaterna med beaktande av sin nationella lagstiftning kombinera de straff som föreskrivs i nationell lagstiftning för dessa brott.
-

↓ 2011/93/EU skäl 15 (anpassad)

⇒ ny

- (18) ~~Genom detta~~ ☒ Detta ☒ direktiv ⇒ bör ⇐ förplikta medlemsstaterna att i sin nationella lagstiftning fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelser av unionens lagstiftning om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒. Detta direktiv ~~medför inga~~ ⇒ bör inte medföra några ⇐ skyldigheter beträffande tillämpningen i enskilda fall av sådana påföljder eller av något annat befintligt system för brottsbekämpning.
-

↓ 2011/93/EU skäl 16

- (19) Särskilt i de fall då brott enligt detta direktiv begås för att uppnå ekonomisk vinning uppmanas medlemsstaterna att överväga att införa en möjlighet att ålägga ekonomiska sanktioner utöver ett fängelsestraff.
-

↓ 2011/93/EU skäl 17 (anpassad)

⇒ ny

- (20) I ~~barnpornografisammanhang~~ ☒ samband med material med sexuella övergrepp mot barn ☒ ger ☒ formuleringen att något "inte ska anses ha begåtts ☒ termen "olovligen" medlemsstaterna möjlighet att anse handlingar förknippade med ~~pornografiskt~~ material ⇒ som skulle kunna utgöra material med sexuella övergrepp mot barn ⇐ som försvarliga när de utförs i exempelvis medicinska, vetenskapliga eller liknande syften. Den möjliggör även verksamhet inom ramen för inhemska rättsliga befogenheter, exempelvis myndigheternas lagliga innehav av ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ i samband med straffrättsliga förfaranden eller för att förhindra, upptäcka eller utreda brott ⇒ , eller verksamhet som utförs av organisationer som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn, när dessa organisationer har fått tillstånd av de behöriga myndigheterna i

den medlemsstat där de är etablerade. Denna verksamhet omfattar särskilt mottagande, analys och upprättande av rapporter om misstänkt material med sexuella övergrepp mot barn vilka lämnats in till dem av nätanvändare eller andra organisationer som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn, inbegripet fastställande av var det material som nämns i rapporterna hyses, samt genomförande av sökningar för att upptäcka spridning av material med sexuella övergrepp mot barn ⇐. Vidare utesluter ~~den~~ ☒ termen "olovligen" ☒ inte möjligheten att åberopa ansvarsfrihetsgrunder eller andra liknande principer som under vissa omständigheter befriar en person från ansvar, ~~exempelvis då telefon- eller internetjourer vidtar åtgärder för att anmäla sådana fall.~~ .

↓ 2011/93/EU skäl 18 (anpassad)

- (21) Att medvetet skaffa sig tillgång till ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ med hjälp av informations- och kommunikationsteknik bör straffbeläggas. För att kunna hållas ansvarig bör personen i fråga både ha avsikt att besöka en webbplats där ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ finns ~~tillgänglig~~ ☒ tillgängligt ☒ och känna till att ~~sådana bilder~~ ☒ sådant material ☒ finns där. Påföljderna bör inte tillämpas på personer som oavsiktligt hamnar på webbplatser som innehåller ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒. Att brottet är uppsåtligt kan främst konstateras genom att det har upprepats eller att brotten begicks via en avgiftsbelagd tjänst.
-

↓ 2011/93/EU skäl 19

⇒ ny

- (22) Kontaktsökning med barn för sexuella ändamål via internet utgör en särskild hotbild eftersom internet erbjuder användarna anonymitet på ett sätt som saknar motstycke eftersom de kan dölja sin verkliga identitet och andra personuppgifter som ålder. ⇒ Under det senaste årtiondet har användningen av informations- och kommunikationsteknik gjort det allt lättare för gärningsmän att få kontakt med barn, och kontakterna inleds ofta med att gärningsmannen lurar in barnet i komprometterande situationer, till exempel genom att låtsas vara en jämbördig part eller med annat vilseledande eller smickrande beteende. Denna ökade tillgång till barn har lett till en snabb ökning av företeelser som "sextortion" (dvs. hot om att sprida intima material som visar offret för att få pengar, material med sexuella övergrepp mot barn eller andra förmåner) som påverkar barn både under och över åldern för sexuellt självbestämmande. Under de senaste åren har det skett en ökning av ekonomiskt motiverad sextortion från organiserade kriminella grupper som särskilt riktar in sig på tonårspojkar, vilket i flera fall har lett till att dessa barn begått självmord. Det är därför viktigt att alla dessa företeelser omfattas av medlemsstaternas lagstiftning på lämpligt sätt. ⇐ Samtidigt erkänner medlemsstaterna att det är viktigt att bekämpa kontaktsökning med barn även i andra sammanhang än internet, särskilt när kontakten inte sker via informations- och kommunikationsteknik. Medlemsstaterna uppmuntras att straffbelägga kontaktsökning som syftar till att förmå ett barn att träffa gärningsmannen för sexuella ändamål och som begås i barnets närvaro eller närhet, exempelvis genom att införa ett särskilt förberedelsebrott eller försök till brott enligt detta direktiv eller som en särskild form av sexuellt övergrepp. Oavsett vilken rättslig

lösning medlemsstaterna väljer för att straffbelägga ”offline grooming” bör de se till att lagföra gärningsmännen till sådana brott.

↓ ny

- (23) Mot bakgrund av den senaste tekniska utvecklingen, och i synnerhet utvecklingen av förstärkt, utvidgad och virtuell verklighet, bör kriminaliseringen av kontaktsökning med barn inte begränsas till röst-, text- eller e-postkonversationer, utan även omfatta kontakter eller utbyten i förstärkt, utvidgad eller virtuell verklighet samt storskalig kontaktsökning med barn genom användning av chattbottar som tränats för det ändamålet, eftersom detta fenomen i sig väntas öka sett till den tänkbara utvecklingen av applikationer med artificiell intelligens. Därför bör ”med hjälp av informations- och kommunikationsteknik” tolkas tillräckligt brett för att omfatta all denna tekniska utveckling.
-

↓ 2011/93/EU skäl 20 (anpassad)

⇒ ny

- (24) Detta direktiv reglerar inte medlemsstaternas politik när det gäller frivilliga sexuella handlingar mellan barn som kan ses som ett normalt utforskande av sexualiteten inom ramen för människans utveckling, med beaktande av olika kulturella traditioner och rättstraditioner och nya sätt att etablera och upprätthålla kontakter mellan barn och ungdomar, även genom informations- och kommunikationsteknik. ~~Sådana frågor faller utanför detta direktivs tillämpningsområde.~~ De medlemsstater som väljer att utnyttja de möjligheter som avses i detta direktiv gör detta som ett led i utövandet av sina befogenheter. ⇒ I synnerhet bör medlemsstaterna från kriminaliseringen kunna undanta frivilliga sexuella handlingar som enbart omfattar barn över åldern för sexuellt självbestämmande och frivilliga sexuella handlingar mellan jämbördiga parter. Ändringarna av den artikeln syftar till att klargöra undantagets tillämpningsområde, mot bakgrund av att vissa medlemsstater tycks ha tolkat dess ursprungliga lydelse alltför extensivt (t.ex. genom att från kriminaliseringen undanta frivilliga handlingar mellan barn över åldern för sexuellt självbestämmande och vuxna i vilken ålder som helst som anses vara ”jämbördiga parter” trots en betydande åldersskillnad). ⇐
-

↓ 2011/93/EU skäl 21

- (25) Medlemsstaterna bör ange försvårande omständigheter i sin nationella lagstiftning i enlighet med de tillämpliga regler om försvårande omständigheter som fastställts genom deras rättssystem. De bör se till att domare har möjlighet att beakta dessa försvårande omständigheter när de utmäter straffet för gärningsmännen, även om det inte finns någon skyldighet för domarna att tillämpa dessa försvårande omständigheter. Medlemsstaterna bör inte ange dessa försvårande omständigheter i sin lagstiftning när de är irrelevanta med tanke på det specifika brottets art. Relevansen av de olika försvårande omständigheter som anges i detta direktiv bör utvärderas på nationell nivå för vart och ett av de brott som avses i detta direktiv.

↓ 2011/93/EU skäl 22

- (26) Fysisk eller psykisk oförmåga bör inom ramen för detta direktiv även anses omfatta tillstånd av fysisk eller mental oförmåga till följd av narkotika- eller alkoholpåverkan.
-

↓ 2011/93/EU skäl 23 (anpassad)

⇒ ny

- (27) Man bör i kampen mot sexuell exploatering av barn fullt ut använda sig av befintliga instrument om beslag och förverkande av utbyte av brott, som Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet²² och dess tilläggsprotokoll, Europarådets konvention från 1990 om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott²³ samt, ~~och rådets rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott~~²⁴ ⇒ samt Europaparlamentets och rådets direktiv [.../.../...]²⁵ ⇐. Användning av beslagtagna och förverkade hjälpmedel och utbyte av sådana brott som avses i detta direktiv för att understödja hjälp och skydd till brottsoffer bör uppmuntras.
-

↓ 2011/93/EU skäl 24 (anpassad)

⇒ ny

- (28) Sekundär viktisiering av ~~de~~ offer för ~~de~~ de ~~de~~ brott som avses i detta direktiv bör undvikas. ⇒ Till exempel bör det, utan att det påverkar de skyddsåtgärder som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800²⁶, i ~~de~~ de medlemsstater där prostitution eller medverkan i pornografi är straffbart enligt nationell straffrättslig lagstiftning ~~bör det~~ vara möjligt att inte väcka åtal eller utdöma straff enligt den lagstiftningen om barnet i fråga har begått dessa gärningar som ett resultat av att ha fallit offer för sexuell exploatering, eller om barnet tvingats medverka i ~~barnpornografi~~ ⇒ material med sexuella övergrepp mot barn. Begreppet ”tvingats” bör i detta fall förstås som att det utöver situationer där barnets gärningar är en följd av våld eller tvång även omfattar situationer där barnet har lockats till gärningarna utan våld eller tvång ⇐.

²² EUT L 261, 6.8.2004, s. 70.

²³ Rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott (EGT L 182, 5.7.2001, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2001/500/oj).

²⁴ Rådets rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott (EUT L 68, 15.3.2005, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/212/oj).

²⁵ COM(2022) 245, 25.5.2022.

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

↓ 2011/93/EU skäl 25 (anpassad)

- (29) Som ett instrument för tillnärmning av straffrätt föreskriver detta direktiv straffnivåer som bör tillämpas utan att det påverkar medlemsstaternas specifika kriminalpolitik vad gäller ~~barn som begår brott~~ ☒ personer som begått sexualbrott mot barn ☒.
-

↓ 2011/93/EU skäl 26

- (30) Brottsutredning och åtal bör underlättas för att ta hänsyn till svårigheterna för barn som är offer att anmäla sexuella övergrepp och för att komma åt gärningsmännens anonymitet i cyberrymden. För att säkerställa att de brott som avses i detta direktiv kan utredas och lagföras framgångsrikt bör utredning och lagföring i princip inte vara beroende av en anmälan eller angivelse av brottsoffret, eller dess företrädare, för att kunna inledas. ~~Hur lång den tillräckliga långa tidsperioden för lagföring ska vara, bör fastställas i enlighet med nationell lagstiftning.~~
-

↓ ny

- (31) Offer för sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn är ofta oförmögna att anmäla brottet under flera årtionden efter det att det begicks på grund av de känslor av skam, skuld och självförebåelse som bland annat kan vara kopplade till den sociala och kulturella stigmatisering som fortfarande omger sexuella övergrepp, det hemlighetsmakeri som övergreppen omges av, hot eller beskyllningar från gärningsmannens sida och/eller trauma. Gärningsmän som utsätter barn för sexuella övergrepp och sexuell exploatering tenderar, till skillnad från personer som begår andra våldsbrott, att förbli aktiva fram till ålderdomen och fortsätter att utgöra ett hot mot barn. Mot bakgrund av detta kan verkningsfull utredning och lagföring av brott som inbegriper sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, liksom lämpligt bistånd och stöd till offren, endast tillhandahållas om preskriptionstiderna gör det möjligt för offren att anmäla brottet under en mycket lång tid.
-

↓ 2011/93/EU skäl 27 (anpassad)

⇒ ny

- (32) Effektiva utredningsverktyg bör göras tillgängliga för dem som ansvarar för att utreda och lagföra de brott som avses i detta direktiv. Dessa verktyg kan omfatta avlyssning av kommunikation, dold övervakning inklusive elektronisk övervakning, övervakning av bankkonton eller andra ekonomiska utredningar, med beaktande av bl.a. proportionalitetsprincipen och de utredda brotternas natur och allvar. ~~Vid behov och i~~ ☒ I ☒ enlighet med nationell lagstiftning, bör sådana verktyg även inkludera möjligheten för brottsbekämpande myndigheter att använda dold identitet på internet ⇒ och att, under rättslig tillsyn, dela material med sexuella övergrepp mot barn. Det är nödvändigt att kräva att medlemsstaterna möjliggör användning av dessa utredningsmetoder för att säkerställa verkningsfull utredning och lagföring av brott som inbegriper sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn. Eftersom dessa brott i de flesta fall underlättas eller möjliggörs av onlineverktyg och

därmed till sin natur är gränsöverskridande har infiltration och användning av så kallade honungsfällor visat sig vara särskilt effektiva utredningsverktyg i samband med sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn. För att säkerställa verkningsfull utredning och lagföring bör medlemsstaternas behöriga myndigheter också samarbeta genom och med Europol och Eurojust, inom ramen för deras respektive befogenheter och i enlighet med den tillämpliga rättsliga ramen. Dessa behöriga myndigheter bör också utbyta information sinsemellan och med kommissionen om frågor som uppstår i samband med utredning och lagföring. ⇐

↓ ny

- (33) Vissa former av sexuella övergrepp mot barn på nätet, t.ex. direktströmning av övergrepp mot barn, som ofta fysiskt begås av personer som befinner sig i tredjeländer på begäran av betalande gärningsmän i EU, ger upphov till särskilda utredningsutmaningar, eftersom de direktströmmade övergreppen vanligtvis inte lämnar spår efter sig i form av bilder eller inspelningar. Samarbete med finansiella tjänster enligt definitionen i artikel 2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG²⁷ och andra relevanta tjänsteleverantörer kan vara avgörande för att övervinna utmaningar med att utreda och lagföra sådana brott. För att säkerställa verkningsfull utredning och lagföring bör medlemsstaterna därför överväga att inrätta ramar för nära samarbete mellan finansiella tjänster och andra relevanta tjänsteleverantörer, såsom leverantörer av direktströmningstjänster. Detta skulle minska straffriheten och säkerställa att alla brott som omfattas av detta direktiv kan utredas verkningsfullt, med hjälp av riktade och lämpliga verktyg och resurser.
-

↓ 2011/93/EU skäl 28

⇒ ny

- (34) Medlemsstaterna bör uppmana alla personer som har kännedom om eller hyser misstanke om sexuella övergrepp mot eller sexuell exploatering av ett barn att rapportera till de behöriga myndigheterna. ⇒ Medlemsstaterna bör i synnerhet göra information tillgänglig för barn om möjligheten att anmäla övergrepp, inbegripet till hjälplinjer. ⇐ Det är varje medlemsstats ansvar att bestämma till vilka behöriga myndigheter sådana misstankar kan rapporteras. Sådana behöriga myndigheter bör inte inskränka sig till barnavårdsmyndigheter eller relevanta sociala myndigheter. Kravet om misstanke ”i god tro” bör syfta till att förhindra att bestämmelsen åberopas för att rättfärdiga att anmälan av helt och hållet inbillade eller osanna uppgifter görs med ont uppsåt.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/65/oj>).

- (35) Reglerna om behörighet bör ändras i syfte att säkerställa att personer från unionen som begår sexuella övergrepp mot barn eller exploaterar barn sexuellt kan åtalas, även om de begår brotten utanför unionen, särskilt genom så kallad sexturism. Med ~~barnsexturism~~ ☒ sexuell exploatering av barn i samband med resor och turism ☒ bör förstås sexuell exploatering av barn av en eller flera personer som reser från sin vanliga miljö till ett resmål ☒ utomlands ☒ där de har sexuella kontakter med barn. Vad gäller ~~den barnsexturism~~ ☒ sexuell exploatering av barn i samband med resor och turism ☒ som sker utanför unionen uppmuntras medlemsstaterna att med tillgängliga nationella och internationella instrument – inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal om utlämning, ömsesidigt bistånd eller överförande av lagföring – ~~att~~ samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer i syfte att bekämpa sexturism. Medlemsstaterna bör främja en öppen dialog och kommunikation med länder utanför unionen för att göra det möjligt att med stöd av relevant ☒ nationell ☒ lagstiftning åtala gärningsmän som reser utanför unionens gränser ☒ för sexuell exploatering av barn i samband med resor och turism ☒ ~~som barnsexturister.~~

- (36) Åtgärder för att på ett heltäckande sätt skydda barn som är brottsoffer bör vidtas med barnets bästa i främsta rummet och med beaktande av en bedömning av deras behov. För ett effektivt skydd av barn krävs att hela samhället involveras. Barnet ska stå i centrum och alla relevanta myndigheter och organ bör samarbeta för att skydda och stödja barnet, i barnets bästa intresse. ⇒ ”Barnahus”-modellen där man tillhandahåller en barnvänlig miljö där det arbetar specialister från alla relevanta discipliner är för närvarande det mest avancerade exemplet på ett barnvänligt rättsväsende som undviker upprepad viktimisering. De berörda bestämmelserna i detta direktiv bygger på den modellens principer. Modellen syftar till att säkerställa att alla barn som är inbegripna i utredningar av övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn får ta del av en högkvalitativ bedömning i barnvänliga miljöer, lämpligt psykosocialt stöd och barnskyddstjänster. Detta direktiv syftar till att säkerställa att alla medlemsstater upprätthåller dessa principer, även om det inte kräver att medlemsstaterna ska följa just Barnahusmodellen. Om läkarundersökningar av barnet är nödvändiga för brottsutredningar, t.ex. för att samla in bevis på övergrepp, bör dessa för att begränsa återtraumatisering inskränkas till vad som är absolut nödvändigt. Denna skyldighet bör inte förhindra andra läkarundersökningar som är nödvändiga för barnets välbefinnande. ⇐ Det bör vara lätt för barn som är brottsoffer att få tillgång ⇒ till ett barnvänligt rättsväsende, ⇐ till rättslig prövning och till åtgärder för att hantera intressekonflikter när sexuella övergrepp mot eller sexuell exploatering av barn förekommer inom familjen. När en särskild företrädare bör utses för ett barn under en förundersökning eller rättegång, kan också en juridisk person, en institution eller en myndighet ikläda sig denna roll. Dessutom bör barn som utsatts för brott skyddas från sanktioner, t.ex. enligt den nationella lagstiftningen om prostitution, om de berättar om sin situation för behöriga myndigheter. Dessutom bör drabbade barns deltagande i straffrättsliga förfaranden i möjligaste mån inte orsaka dem ytterligare

trauma till följd av förhör eller visuell kontakt med gärningsmän. ⇒ Alla myndigheter som deltar i förfarandena bör utbildas i ett barnvänligt rättsväsende. ⇐ Goda kunskaper om barn och barns reaktionsmönster vid traumatiska upplevelser kommer att bidra till att säkra kvaliteten vid bevisupptagning och minska barnets stress under genomförandet av nödvändiga åtgärder. ⇒ När barn som är brottsoffer deltar i straffrättsliga förfaranden bör domstolen ta full hänsyn till deras ålder och mognad vid genomförandet av förfarandena och säkerställa att förfarandena är tillgängliga och begripliga för barnet. ⇐

↓ 2011/93/EU skäl 31 (anpassad)

⇒ ny

- (37) Medlemsstaterna bör ~~överväga att~~ erbjuda barn som är brottsoffer ⇒ skräddarsydd och omfattande ⇐ hjälp på kort och lång sikt. Alla skador som barn vållas genom sexuella övergrepp och sexuell exploatering är betydelsefulla och bör behandlas ⇒ så snart som möjligt efter brottsoffrets första kontakt med myndigheterna. Omedelbar hjälp till brottsoffer före och under brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden är avgörande för att begränsa det långvariga trauma som är kopplat till övergreppen. För att underlätta ett snabbt tillhandahållande av hjälp, inbegripet identifiering av relevanta stödtjänster, bör medlemsstaterna utfärda riktlinjer och protokoll för personal inom hälso- och sjukvård, utbildning och sociala tjänster, inbegripet personal vid hjälplinjer ⇐. Skador till följd av sexuella övergrepp och sexuell exploatering är av sådan art att barnet bör få hjälp till dess att det har tillfrisknat i såväl fysisk som psykisk bemärkelse, vilket innebär att hjälp kan behövas även in i vuxen ålder. Man bör överväga att erbjuda hjälp och råd åt föräldrar eller vårdnadshavare till ⇒ eller personer med ansvar för ⇐ barn som är brottsoffer, såvida dessa inte är misstänkta för brottet i fråga, så att de kan bistå ~~sitt barn~~ ⊗ barnet ⊗ under hela förfarandet.
-

↓ ny

- (38) Trauman till följd av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn varar ofta långt in i vuxenlivet och medför långsiktiga effekter som ofta hindrar offren från att anmäla brottet och från att söka hjälp och stöd i årtal eller till och med årtionden. Medlemsstaterna bör därför tillhandahålla skräddarsydd och omfattande hjälp på kort och lång sikt inte bara till barn som är brottsoffer, utan även till vuxna som överlevt sexuella övergrepp och sexuell exploatering som barn.
-

↓ 2011/93/EU skäl 32 (anpassad)

⇒ ny

- (39) I ~~rambeslut 2001/220/RIF~~ ⊗ direktiv 2012/29/EU ⊗ fastställs en rad rättigheter för brottsoffer i samband med straffrättsliga förfaranden, bland annat rätten till skydd och ⇒ rätten att få ett beslut om ⇐ ersättning ⇒ från förövaren ⇐. ⇒ I förslaget till översyn av direktivet om brottsoffrets rättigheter föreskrivs riktade ändringar av alla brottsoffers rättigheter. ⇐ Barn som fallit offer för sexuella övergrepp, sexuell exploatering och ~~barnpornografi~~ ⊗ material med sexuella övergrepp mot barn ⊗ bör

☒ utöver de rättigheter som fastställs i det direktivet ☒ dessutom få tillgång till juridisk rådgivning och, i enlighet med brottsoffrens roll i det berörda rättssystemet, till juridiskt ombud, även när det gäller att söka ersättning för skada. Sådan juridisk rådgivning och sådant juridiskt ombud kan också tillhandahållas av de behöriga myndigheterna för att söka ersättning från staten. Syftet med juridisk rådgivning är att offren ska kunna få information och rådgivning om de olika möjligheter som finns tillgängliga för dem. Den juridiska rådgivningen bör ges av en person med lämplig juridisk utbildning utan att denne nödvändigtvis behöver vara jurist. Tillgången till juridisk rådgivning och, i enlighet med brottsoffrens roll i det berörda rättssystemet, till juridiskt ombud bör vara kostnadsfri åtminstone när offret inte har tillräckliga ekonomiska resurser, på ett sätt som är förenligt med medlemsstaternas interna förfaranden.

↓ ny

- (40) EU-centrumet för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn (*EU-centrumet*), inrättat genom förordning [...]/EU om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn]²⁸, bör stödja medlemsstaternas arbete och fullgörande av sina skyldigheter när det gäller att förebygga övergrepp och stödja offer enligt detta direktiv. Det bör underlätta utbytet av bästa praxis i och utanför unionen. EU-centrumet bör uppmuntra till dialog mellan alla berörda parter för att bidra till utvecklingen av toppmoderna förebyggande program. Genom att samarbeta med medlemsstaterna och bidra till standardisering av insamlingen av uppgifter om sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn i hela unionen bör EU-centrumet dessutom vara en tillgång när det gäller att stödja evidensbaserad politik för både förebyggande och hjälp till brottsoffer. Medlemsstaterna bör inrätta nationella myndigheter eller motsvarande enheter som passar deras interna organisation, med beaktande av behovet av en minimistruktur med fastställda uppgifter som har förmåga att bedöma tendenser när det gäller sexuella övergrepp mot barn, samla in statistik, mäta resultaten av åtgärder för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn och regelbundet rapportera om sådana tendenser, statistikuppgifter och resultat. Sådana nationella myndigheter bör fungera som nationell kontaktpunkt och tillämpa en integrerande flerpartsstrategi på sitt arbete. Medlemsstaterna bör dessutom inrätta nödvändiga mekanismer på nationell nivå för att säkerställa fungerande samordning och samarbete vid utarbetandet och genomförandet av åtgärder för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, både online och offline, mellan alla relevanta offentliga och privata aktörer, samt underlätta samarbetet med EU-centrumet och kommissionen.

↓ ny

- (41) Medlemsstaterna kan välja att utse befintliga organ eller enheter, såsom nationella samordnande myndigheter som redan utsetts i enlighet med förordning [...]/EU den föreslagna förordningen om sexuella övergrepp mot barn], till nationella myndigheter

²⁸ COM(2022) 209, 11.5.2022.

eller motsvarande mekanismer enligt detta direktiv, i den utsträckning detta är förenligt med behovet av att säkerställa att de uppgifter de tilldelas enligt detta direktiv utförs verkningsfullt och fullt ut.

↓ 2011/93/EU skäl 33 (anpassad)

⇒ ny

- (42) Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att förebygga eller förhindra handlingar som är relaterade till främjande av sexuella övergrepp mot barn och ~~sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn i samband med resor och turism~~ ~~barnsexturism~~. Olika förebyggande åtgärder skulle kunna övervägas, exempelvis utarbetande och förstärkning av en uppförandekod och självreglerande mekanismer inom turistindustrin, införande av etiska regler eller "kvalitetsmärkning" ~~eller införande av en uttalad policy~~ ~~för turistorganisationer som bekämpar~~ ~~sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn i samband med resor och turism~~ ~~barnsexturism eller införande av en uttalad policy för att motverka barnsexturism~~. ~~⇒ Medlemsstaterna bör utnyttja de verktyg som står till deras förfogande enligt unionsrätten, nationell rätt och internationella avtal i syfte att förebygga sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn i samband med resor och turism genom eller till deras territorium, framför allt genom att vidta lämpliga åtgärder när de mottar relevant information från tredjeländer, inbegripet att utföra ytterligare kontroller eller utfärda ett beslut om nekad inresa inom ramen för förordning (EU) 2018/1861 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller²⁹.~~ ⇒

↓ 2011/93/EU skäl 34 (anpassad)

⇒ ny

- (43) Medlemsstaterna bör fastställa ~~och/~~eller stärka sina strategier för att förebygga sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, inbegripet åtgärder för att motverka och minska den efterfrågan som ligger till grund för alla former av sexuell exploatering av barn, liksom åtgärder för att minska risken för att barn blir offer, med hjälp av information, kampanjer för att öka medvetenheten ~~⇒~~, inbegripet för föräldrar, personer med ansvar för barn och samhället i stort, ~~⇒~~ samt forsknings- och utbildningsprogram. Vid sådana initiativ bör medlemsstaterna inta ett synsätt som värnar om barnets rättigheter. Det är viktigt att säkerställa att informationskampanjer riktade till barn är lämpade för denna målgrupp och att de är tillräckligt lättbegripliga ~~⇒~~ samt att de är skraddarsydda för de specifika behoven hos barn i olika åldersgrupper, däribland barn som inte nått skolåldern. Förebyggande åtgärder bör vidtas utifrån en helhetssyn på fenomenet sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn där man beaktar dess online- och offlinedimensioner och

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006, EUT L 312, 7.12.2018, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1861/oj>.

mobiliserar alla berörda parter. I synnerhet när det gäller onlinedimensionen bör åtgärderna omfatta utveckling av digitala färdigheter, inbegripet ett kritiskt förhållningssätt till den digitala världen, för att hjälpa användare att identifiera och hantera försök till sexuella övergrepp mot barn på nätet, söka hjälp och förhindra att övergreppen begås. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att förebygga sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn som vårdas i ett gruppboende i stället för att tas om hand av sin familj ⇐. Man bör överväga att införa ⇒ särskilda ⇐ hjälplinjer/telefonjourer ☒ , i de fall sådana inte redan existerar ☒.

↓ 2011/93/EU skäl 35 (anpassad)

- (44) När det gäller systemet för att rapportera sexuella övergrepp mot eller sexuell exploatering av barn och för att hjälpa barn i nöd bör användningen av de jourtelefonnummer – 116 000 för försvunna barn, 116 006 för brottsoffer och 116 111 för barn – som införts i hela unionen genom kommissionens beslut 2007/116/EG³⁰ ~~av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde~~³⁰; uppmuntras och erfarenheter av hur dessa fungerar bör beaktas.

↓ ny

- (45) Organisationer som verkar i allmänhetens intresse i kampen mot sexuella övergrepp mot barn, såsom medlemmarna i INHOPE-nätverket av telefonjourer, har varit aktiva i flera medlemsstater i årtal och samarbetat med brottsbekämpande myndigheter och leverantörer för att underlätta avlägsnande och anmälan av material med sexuella övergrepp mot barn på nätet. Detta arbete bekämpar upprepad viktigmisering genom att begränsa spridningen av olagligt material på nätet och kan ge brottsbekämpande myndigheter bevis på brott som begåtts. Den rättsliga ram inom vilken organisationerna är verksamma varierar dock avsevärt från en medlemsstat till en annan och är i många fall bristfällig när det gäller att identifiera vilka uppgifter de lagligen kan utföra och på vilka villkor. Medlemsstaterna bör kunna ge dessa organisationer tillstånd att utföra relevanta uppgifter, särskilt behandling av material med sexuella övergrepp mot barn, och behandlingen bör då inte anses vara ”olovlig”. Sådana tillstånd uppmuntras eftersom de ökar rättssäkerheten, maximerar synergier mellan nationella myndigheter och andra aktörer som deltar i kampen mot sexuella övergrepp mot barn och stöder brottsoffrets rättigheter då material med sexuella övergrepp mot barn avlägsnas från den offentliga digitala sfären.

³⁰ Kommissionens beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde (EUT L 49, 17.2.2007, s. 30, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2007/116\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2007/116(1)/oj)).

↓ 2011/93/EU skäl 36 (anpassad)
⇒ ny

- (46) Personer som i sin yrkesverksamhet kan väntas komma i kontakt med barn som fallit offer för sexuella övergrepp och sexuell exploatering bör få lämplig utbildning för att kunna identifiera och bemöta sådana brottsoffer. ⇒ För att säkerställa ett barnvänligt rättsväsende under hela utredningen och lagföringen av fall av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn bör sådan utbildning ⇐ ~~Sådan utbildning bör~~ främjas för personer inom följande personalkategorier när de kan väntas komma i kontakt med barn som är brottsoffer: poliser, åklagare, advokater, domare och domstolspersonal, personal inom barnhälsan samt inom hälso- och sjukvård, ⇒ personal inom utbildningssektorn, inbegripet förskoleverksamhet och barnomsorg, sociala tjänster samt personal inom brottsofferstöd och reparativ rättvisa, ⇐ men även omfatta personer i andra personalkategorier som i sitt arbete kan väntas komma i kontakt ☒ med ☒ barn som fallit offer för sexuella övergrepp och sexuell exploatering.
-

↓ 2011/93/EU skäl 37

- (47) För att kunna förebygga sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn bör interventionsprogram eller interventionsåtgärder riktade till sexualförbrytare erbjudas. Dessa interventionsprogram eller interventionsåtgärder bör följa en bred, flexibel strategi med inriktning på de medicinska och psykosociala aspekterna och vara av icke-obligatorisk karaktär. Dessa interventionsprogram eller interventionsåtgärder påverkar inte interventionsprogram eller interventionsåtgärder som förordnas av behöriga rättsliga myndigheter.
-

↓ 2011/93/EU skäl 38

⇒ ny

- (48) ~~Interventionsprogram eller interventionsåtgärder bör inte tillhandahållas som en automatisk rättighet.~~ Det är medlemsstatens sak att avgöra vilka interventionsprogram eller interventionsåtgärder som är lämpliga. ⇒ När det gäller personer som befäras att de kan komma att begå brott bör dessa program eller åtgärder vara tillgängliga i enlighet med nationella normer för hälso- och sjukvård. ⇐
-

↓ 2011/93/EU skäl 39 (anpassad)

⇒ ny

- (49) I syfte att förhindra och minimera risken för återfall bör gärningsmännen bli föremål för en bedömning av vilken fara de utgör, och risken för återfall i sexualbrott mot barn. Formerna för en sådan bedömning – exempelvis vilken typ av myndighet som är behörig att beordra och genomföra bedömningen, eller vid vilken tidpunkt under eller efter det straffrättsliga förfarandet denna bedömning bör genomföras samt formerna för faktiska interventionsprogram eller interventionsåtgärder som erbjuds efter denna

bedömning – bör vara förenliga med medlemsstaternas interna förfaranden. I samma syfte att förebygga och minimera återfall, bör gärningsmännen också ha möjlighet att delta i fungerande interventionsprogram eller interventionsåtgärder på frivillig basis. Dessa interventionsprogram eller interventionsåtgärder bör inte inkräkta på nationella program för att behandla personer med psykiska ~~störningar~~ ⇒ hälsoproblem och bör vara tillgängliga och prismässigt överkomliga i enlighet med nationella normer för hälso- och sjukvård, till exempel när det gäller rätten till ersättning enligt medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem ⇐.

↓ 2011/93/EU skäl 40 (anpassad)

⇒ ny

- (50) När det bedöms lämpligt med beaktande av dels vilken fara gärningsmännen utgör, dels risken för återfall i brott, bör dömda gärningsmän tillfälligt eller permanent kunna förhindras att utöva åtminstone yrkesverksamhet som inbegriper direkta och regelbundna kontakter med barn ⇒ eller inom organisationer som arbetar för barn eller organisationer som verkar i allmänhetens intresse i kampen mot sexuella övergrepp mot barn ⇐. Vid rekrytering för en befattning som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn ~~ska~~ ⇒ bör ⇐ en arbetsgivare ~~ha rätt att bli informerad~~ ⇒ begära information ⇐ om i kriminalregistret intagna fällande domar för sexualbrott mot barn eller om befintliga diskvalifikationer mot att utöva viss verksamhet. Med arbetsgivare avses i detta direktiv även personer som bedriver organisationer som är aktiva inom frivilligverksamhet som omfattar tillsyn över barn ~~och~~ eller omsorg om barn och som innebär direkt och regelbunden kontakt med barn ⇒ , inbegripet i samhällsmiljöer som skolor, sjukhus, socialvårdstjänster, idrottsklubbar eller religiösa samfund ⇐. På vilket sätt som information överlämnas, till exempel via den berörda personen, liksom det exakta innehållet i informationen och vad som avses med organiserad frivilligverksamhet och med direkt och regelbunden kontakt med barn bör fastställas i enlighet med nationell lagstiftning. ⇒ Den information som överförs från en behörig myndighet till en annan bör dock åtminstone innehålla alla relevanta uppgifter som lagras av en medlemsstat i dess nationella kriminalregister och alla relevanta registeruppgifter som lätt kan erhållas från tredjeländer, såsom information som kan erhållas från Förenade kungariket via den kanal som inrättats i enlighet med del tre avdelning IX i handels- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan³¹. ⇐

↓ 2011/93/EU skäl 41

⇒ ny

- (51) ⇒ När det gäller sexuella övergrepp mot barn är fenomenet med gärningsmän som återfår tillgång till barn efter en fällande dom eller diskvalifikation mot att utöva viss verksamhet genom att flytta till en annan jurisdiktion särskilt vanligt och oroväckande. Det är därför mycket viktigt att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra

³¹ EUT L 149, 30.4.2021, s. 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

detta. ⇐ Med vederbörligt beaktande av medlemsstaternas olika rättsliga traditioner utgår detta direktiv från att tillgång till kriminalregisteruppgifter endast beviljas av antingen de behöriga myndigheterna eller den berörda personen. Detta direktiv innebär inte någon skyldighet att ändra de nationella system som reglerar kriminalregistren eller tillgången till dem.

↓ 2011/93/EU skäl 42

⇒ ny

- (52) ⇒ För information som (ännu) inte finns tillgänglig i Ecris, t.ex. information om tredjelandsmedborgare som begår brott fram till dess att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816³² har genomförts fullt ut, bör medlemsstaterna använda sig av andra kanaler för att tillhandahålla all relevant information till arbetsgivare som rekryterar till en tjänst som inbegriper direkt och regelbunden kontakt med barn. ⇐ Syftet med detta direktiv är inte att harmonisera reglerna vad avser berörda personers samtycke vid utbyte av information ur kriminalregister, dvs. huruvida sådant samtycke ska krävas eller inte. Oavsett om samtycke krävs eller inte krävs enligt den nationella lagstiftningen innebär detta direktiv ingen ny skyldighet att ändra den nationella lagstiftningen och de nationella förfarandena i detta hänseende.

↓ 2011/93/EU skäl 43 (anpassad)

- (53) Medlemsstaterna kan överväga att vidta ytterligare administrativa åtgärder gentemot gärningsmännen, till exempel genom att i sexualförbrytarregister registrera de personer som har dömts för något av de brott som avses i direktivet. Tillgången till dessa register bör begränsas i enlighet med nationella författningsprinciper och tillämpliga dataskyddsnormer, exempelvis genom att begränsa tillgången till rättsväsendet och/eller de brottsbekämpande myndigheterna.

↓ 2011/93/EU skäl 44 (anpassad)

⇒ ny

- (54) Medlemsstaterna ~~uppmuntras~~ ⇒ bör vidta de åtgärder som är nödvändiga för ⇐ att skapa mekanismer för uppgiftsinsamling ~~eller kontaktpunkter~~ på nationell eller lokal nivå, i samarbete med det civila samhället, i syfte att observera och analysera fenomenet sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn ⇒ och också bygga vidare på de mer omfattande skyldigheter till uppgiftsinsamling som fastställs i direktiv [...] [direktivet om brottsoffors rättigheter, omarbetning] och förordning (EU) [förordning om förebyggande och bekämpning av sexuella övergrepp mot barn] ⇐. För att korrekt kunna utvärdera resultatet av åtgärder mot sexuella övergrepp

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 av den 17 april 2019 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehåller uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/816/oj>).

mot barn, sexuell exploatering av barn och ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ bör unionen fortsätta sitt arbete med att utveckla metoderna för uppgiftsinsamling i syfte att få fram jämförbar statistik. ⇒ EU-centrumet bör, som ett centralt nav för kunskap om sexuella övergrepp mot barn i unionen, spela en nyckelroll i detta avseende. ⇐

↓ 2011/93/EU skäl 45

- (55) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att skapa informationstjänster för att tillhandahålla information om hur man upptäcker tecken på sexuella övergrepp och sexuell exploatering.

↓ 2011/93/EU skäl 46 (anpassad)

- (56) ~~Barnpornografi, som utgörs av bilder på sexuella övergrepp mot barn,~~ ☒ Material med sexuella övergrepp mot barn ☒ är en särskild typ av innehåll som inte kan tolkas som uttryck för en åsikt. För att bekämpa ~~barnpornografi~~ ☒ det ☒ måste man minska spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn genom att försvåra för gärningsmännen att ladda upp sådant innehåll på webbsidor som är tillgängliga för allmänheten. Det krävs därför åtgärder för att avlägsna innehållet och gripa dem som producerar, sprider eller laddar ner ~~bilder på barn som utsätts för sexuella övergrepp~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒. För att understödja unionens ansträngningar att bekämpa ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ bör medlemsstaterna göra sitt yttersta för att samarbeta med tredjeländer för att se till att sådant innehåll avlägsnas från servrar på deras territorium.

↓ ny

- (57) Medlemsstaternas insatser för att minska spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn, bland annat genom att samarbeta med tredjeländer enligt detta direktiv, bör inte påverka förordning (EU) 2022/2065, förordning 2021/1232 och [förordning .../... om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn]. Onlineinnehåll som utgör eller underlättar brott som avses i detta direktiv kommer att omfattas av åtgärder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065³³ vad gäller olagligt innehåll.

↓ 2011/93/EU skäl 47 (anpassad)

⇒ ny

- (58) Trots sådana insatser ☒ från medlemsstaternas sida ☒ är avlägsnande av ~~barnpornografiskt innehåll~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ vid

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

källan emellertid ofta inte möjlig när originalmaterialet inte finns inom unionen, antingen beroende på att den stat där värdservern finns inte är samarbetsvillig, eller eftersom det visar sig ta särskilt lång tid att uppnå ett avlägsnande av materialet från den berörda staten. Mekanismer kan också inrättas för att blockera tillträde från unionens territorium till internetsidor som konstaterats innehålla eller sprida ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒. Åtgärder som medlemsstaterna vidtar i enlighet med detta direktiv för att avlägsna eller, i lämpliga fall, blockera webbplatser som innehåller ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ skulle kunna baseras på olika typer av offentliga åtgärder, lagstiftande, icke-lagstiftande, rättsliga eller andra åtgärder. Det bör i detta sammanhang noteras att detta direktiv inte påverkar sådana frivilliga åtgärder som vidtas av internetbranschen för att förhindra att deras tjänster missbrukas eller medlemsstaternas stöd för sådana åtgärder. Oavsett grunden för den åtgärd eller metod som väljs bör medlemsstaterna se till att det görs på ett sätt som tillförsäkrar användare och tjänsteleverantörer en tillfredsställande nivå vad gäller rättssäkerhet och rättslig förutsägbarhet. Både när det gäller avlägsnande och blockering av innehåll som inbegriper övergrepp mot barn bör samarbete mellan offentliga myndigheter etableras och stärkas, särskilt för att säkerställa att nationella förteckningar över webbplatser med ~~barnpornografiskt~~ material ☒ med sexuella övergrepp mot barn ☒ är så fullständiga som möjligt och för att undvika dubbelarbete. All sådan utveckling måste ta hänsyn till slutanvändarnas rättigheter, vara förenlig med gällande lagliga och rättsliga förfaranden och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. ~~Genom programmet för ett säkrare internet har ett nät av telefonjourer inrättats i syfte att samla in information och säkerställa täckning av och utbyte av rapporter om de mest förekommande typerna av olagligt innehåll på nätet.~~ ⇒ Det EU-medfinansierade nätverket av telefon- och internetjourer³⁴ hanterar anonyma rapporter från allmänheten om påstått material med sexuella övergrepp mot barn och samarbetar med brottsbekämpande myndigheter och berörda branscher på nationell, europeisk och global nivå för att säkerställa att denna typ av innehåll avlägsnas snabbt. ⇐

↓ 2011/93/EU skäl 48

~~48. Syftet med detta direktiv är att ändra och utöka bestämmelserna i rambeslut 2004/68/RIF. Eftersom de ändringar som görs är många och genomgripande bör rambeslutet för tydlighetens skull ersättas i sin helhet med avseende på de medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv.~~

↓ 2011/93/EU skäl 49 (anpassad)

(59) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att bekämpa sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ~~på egen hand och därför~~ ☒ utan snarare ☒, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, ~~bättre~~ kan uppnås ☒ bättre ☒ på unionsnivå, ~~får~~ ☒ kan ☒ unionen

³⁴ För närvarande inom ramen för programmet för ett digitalt Europa.

vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den artikeln går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓ 2011/93/EU skäl 50

- (60) Detta direktiv tar hänsyn till de grundläggande rättigheterna och beaktar de principer som framför allt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet principen om skydd av människans värdighet, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, barnets rättigheter, rätten till frihet och säkerhet, rätt till yttrande- och informationsfrihet, rätt till skydd av personuppgifter, rätten till ett effektivt rättsmedel och rättvis rättegång samt principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer respekteras fullt ut och måste genomföras i enlighet med detta.

↓ 2011/93/EU skäl 51

~~51. I enlighet med artikel 3 i protokollet (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.~~

↓ ny

- (61) [I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland [, genom en skrivelse av den ...,] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.]

ELLER

[I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.]

↓ 2011/93/EU skäl 52 (anpassad)

- (62) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i ~~protokollet~~ (protokoll nr 22) om Danmarks ställning, ~~som är~~ fogat till fördraget om Europeiska unionen och ~~ett~~ fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar ~~inte~~ Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som ~~därför~~ inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

↓ ny

(63) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.

↓ ny

(64) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande med nationell rätt av direktivet som anges i bilaga I.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

~~Syfte~~ ☒ Innehåll ☒

Detta direktiv fastställer minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder på området sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ och kontaktsökning med barn för sexuella ändamål. Det inför också bestämmelser för att stärka åtgärderna för att förebygga sådana brott och förbättra skyddet av dess offer.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- (1) *barn*: varje person som är under arton år,
- (2) *åldern för sexuellt självbestämmande*: den ålder under vilken det enligt nationell lag är förbjudet att ägna sig åt sexuella handlingar med ett barn,
- (3) ~~barnpornografi~~ ☒ *material med sexuella övergrepp mot barn* ☒:
 - a) allt material som avbildar ett barn som medverkar i en handling med uttrycklig eller simulerad sexuell innebörd,
 - b) avbildning av ett barns könsorgan för i första hand sexuella syften,
 - c) allt material som avbildar en person som framstår som ett barn som medverkar i en handling med uttrycklig eller simulerad sexuell innebörd eller varje

avbildning av könsorganen på en person som framstår som ett barn för i första hand sexuella syften, ~~eller~~

- d) verklighetstroga bilder ⇨, avbildningar eller representationer ⇨ av ett barn som medverkar i en handling med uttrycklig sexuell innebörd eller ~~verklighetstroga bilder~~ av ett barns könsorgan för i första hand sexuella syften,

⇩ ny

- e) allt material, oavsett form, som är avsett att ge råd, vägledning eller instruktioner om att begå sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn eller kontaktsökning med barn,

⇩ 2011/93/EU (anpassad)

- (4) ~~barnprostitution~~ ☒ *exploatering av barn inom prostitution* ☒: utnyttjande av ett barn för sexuella handlingar, där pengar eller någon annan form av betalning eller ersättning lämnas eller utlovas som betalning för barnets sexuella handlingar, oavsett om denna betalning, detta löfte eller denna ersättning görs till barnet eller till en tredje part,
- (5) ~~pornografisk~~ *föreställning* ☒ *med sexuella övergrepp mot barn* ☒: liveposering som riktar sig till en publik, även när det sker med hjälp av informations- och kommunikationsteknik,
- a) av ett barn som medverkar i en handling med uttrycklig eller simulerad sexuell innebörd, eller
- b) av ett barns könsorgan för i första hand sexuella syften,
- (6) *juridisk person*: ett rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig lagstiftning, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.³⁵

⇩ ny

- (7) *informationssamhällestjänst*: en tjänst enligt definitionen i artikel 1 b i direktiv (EU) 2015/1535³⁵.
- (8) *jämbördiga parter*: personer som är nära i ålder och grad av psykisk och fysisk utveckling eller mognad.

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (kodifiering), EUT L 241, 17.9.2015, s. 1.

Artikel 3

Brott som har samband med sexuella övergrepp

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de handlingar som avses i punkterna 2–~~6~~ ⇒ 8 ⇐ är straffbelagda.
2. Att i sexuella syften förmå ett barn, som inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande, att bli vittne till sexuella handlingar, även utan att behöva delta, ska vara belagt med ett maximistraff på minst ett års fängelse.
3. Att i sexuella syften förmå ett barn, som inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande, att bli vittne till sexuella övergrepp, även utan att behöva delta, ska vara belagt med ett maximistraff på minst två års fängelse.
4. Att ägna sig åt sexuella handlingar med ett barn, som inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande, ⇒ eller förmå barnet att ägna sig åt sexuella handlingar med en annan person ⇐ ska vara belagt med ett maximistraff på minst ~~fem~~ ⇒ åtta ⇐ års fängelse.
5. Att ägna sig åt sexuella handlingar med ett barn, om
 - a) missbruk av en erkänd förtroendeställning eller av makt eller inflytande över barnet förekommer, ska vara belagt med ett maximistraff på minst ~~åtta~~ ⇒ tio ⇐ års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst ~~tre~~ ⇒ sex ⇐ års fängelse om barnet uppnått denna ålder, eller
 - b) missbruk av barnets särskilt utsatta situation förekommer, framför allt till följd av ~~ett psykiskt eller fysiskt funktionshinder~~ ☒ en psykisk eller fysisk funktionsnedsättning ☒ eller en beroendeställning, ska vara belagt med ett maximistraff på minst ~~åtta~~ ⇒ tio ⇐ års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst ~~tre~~ ⇒ sex ⇐ års fängelse om barnet uppnått denna ålder, eller
 - c) tvång, våld eller hot brukas, ska vara belagt med ett maximistraff på minst ~~tio~~ ⇒ tolv ⇐ års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst ~~fem~~ ⇒ sju ⇐ års fängelse om barnet uppnått denna ålder.
6. Att genom tvång, våld eller hot förmå ett barn att ägna sig åt sexuella handlingar med en tredje part ska vara belagt med ett maximistraff på minst ~~tio~~ ⇒ tolv ⇐ års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst ~~fem~~ ⇒ sju ⇐ års fängelse om barnet uppnått denna ålder.

7. Följande uppsåtliga handlingar ska vara belagda med ett maximistraff på minst tolv års fängelse:
 - a) Att utsätta ett barn under åldern för sexuellt självbestämmande för sexuell penetrering vaginalt, analt eller oralt med en kroppsdel eller ett föremål.
 - b) Att förmå ett barn under åldern för sexuellt självbestämmande att med en annan person ägna sig åt sexuell penetrering vaginalt, analt eller oralt med en kroppsdel eller ett föremål.
8. Om barnet har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och inte samtycker till handlingen ska de handlingar som avses i punkt 7 vara belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse.
9. Medlemsstaterna ska vid tillämpning av punkt 8 säkerställa följande:
 - a) Med en handling som sker utan samtycke avses en handling som utförs utan att barnet frivilligt gett sitt samtycke av sin fria vilja bedömd utifrån de omgivande omständigheterna, eller när barnet inte kan ha en fri vilja på grund av de omständigheter som avses i punkt 5, eller på grund av andra omständigheter inbegripet barnets fysiska eller psykiska tillstånd, såsom medvetlöshet, berusning, paralysering, sjukdom eller kroppsskada.
 - b) Samtycket kan återkallas när som helst före och under handlingen.
 - c) Avsaknad av samtycke kan inte motbevisas enbart genom barnets tystnad, avsaknad av verbalt eller fysiskt motstånd eller tidigare sexuella beteende.

Artikel 4

Brott som har samband med sexuell exploatering

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de uppsåtliga handlingar som avses i punkterna 2–7 är straffbelagda.
2. Att förmå eller rekrytera ett barn till att delta i ~~pornografiska~~ föreställningar ☒ med sexuella övergrepp mot barn ☒, eller dra nytta av eller på annat sätt utnyttja ett barn för sådana syften, ska vara belagt med ett maximistraff på minst fem års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst två års fängelse om barnet uppnått denna ålder.
3. Att tvinga eller med våld förmå ett barn till att delta i ~~pornografiska~~ föreställningar ☒ med sexuella övergrepp mot barn ☒, eller att hota ett barn för sådana syften, ska vara belagt med ett maximistraff på minst åtta års fängelse om barnet inte har uppnått

åldern för sexuellt självbestämmande och minst fem års fängelse om barnet uppnått denna ålder.

4. Att medvetet bevista ~~pornografiska~~ föreställningar ☒ med sexuella övergrepp mot barn ☒ där ett barn deltar ska vara belagt med ett maximistraff på minst två års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst ett års fängelse om barnet uppnått denna ålder.
5. Att förmå eller rekrytera ett barn till att delta i ~~barnprostitution~~ ☒ exploatering inom prostitution ☒, eller dra nytta av eller på annat sätt utnyttja ett barn för sådana syften, ska vara belagt med ett maximistraff på minst åtta års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst fem års fängelse om barnet uppnått denna ålder.
6. Att tvinga eller med våld förmå ett barn till ~~barnprostitution~~ ☒ exploatering inom prostitution ☒, eller att hota ett barn för sådana syften, ska vara belagt med ett maximistraff på minst tio års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst fem års fängelse om barnet uppnått denna ålder.
7. Att ägna sig åt sexuella handlingar med ett barn, där ~~barnprostitution~~ ☒ exploatering inom prostitution ☒ utnyttjas, ska vara belagt med ett maximistraff på minst ~~fem~~ ⇒ åtta ⇐ års fängelse om barnet inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och minst ~~två~~ ⇒ fyra ⇐ års fängelse om barnet uppnått denna ålder.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

Artikel 5

Brott som har samband med ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de uppsåtliga handlingar som avses i punkterna 2–6 är straffbelagda när de begås olovligen.
2. Förvärv eller innehav av ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ ska vara belagt med ett maximistraff på minst ett års fängelse.
3. Att medvetet skaffa sig tillgång till ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ med hjälp av informations- eller kommunikationsteknik ska vara belagt med ett maximistraff på minst ett års fängelse.
4. Distribution, spridning eller överföring av ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ ska vara belagt med ett maximistraff på minst två års fängelse.

5. Utbudande, tillhandahållande eller tillgängliggörande av ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ ska vara belagt med ett maximistraff på minst två års fängelse.
6. Produktion av ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ ska vara belagt med ett maximistraff på minst tre års fängelse.
-

↓ ny

7. Vid tillämpning av punkt 1 ska de handlingar som avses i punkterna 2, 3 och 4 inte anses ha begåtts olovligen när de utförts av, eller på uppdrag och under ansvar av, en organisation som är etablerad i en medlemsstat, verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och har tillstånd av den medlemsstatens behöriga myndigheter, när åtgärderna utförts i enlighet med de villkor som anges i tillståndet.
- Dessa villkor kan omfatta krav på att de organisationer som beviljas tillstånd har den sakkunskap och det oberoende som krävs, att det finns lämpliga rapporterings- och tillsynsmekanismer för att säkerställa att organisationerna verkar snabbt, omsorgsfullt och i allmänhetens intresse samt att organisationerna använder säkra kommunikationskanaler för att utföra de åtgärder som omfattas av tillståndet.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana tillstånd för en organisation som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn som avses i punkt 7 möjliggör vissa av eller samtliga följande handlingar:
- a. Ta emot och analysera rapporter om misstänkt material med sexuella övergrepp mot barn som lämnats in till dem av brottsoffer, nätanvändare eller andra organisationer som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn.
 - b. Omgående underrätta den berörda brottsbekämpande myndigheten i den medlemsstat där materialet hyses om rapporterat olagligt innehåll.
 - c. Samarbeta med organisationer som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och som har tillstånd att ta emot rapporter om misstänkt material med sexuella övergrepp mot barn i enlighet med led a i den medlemsstat eller det tredjeland där materialet hyses.
 - d. Göra sökningar på offentligt tillgängligt material på värdtjänster för att spåra spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn, med hjälp av de rapporter om misstänkt material med sexuella övergrepp mot barn som avses i led a eller på begäran av ett brottsoffer.
-

↓ 2011/93/EU (anpassad)

9. Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida denna artikel är tillämplig på fall som rör ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ enligt

artikel 2.3 c ~~2 e iii~~, om den person som framstår som ett barn i själva verket var 18 år eller äldre vid tidpunkten för avbildandet.

10. ~~Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida punkterna 2 och 6 i denna artikel är tillämpliga i fall då det fastställs att det pornografiska materialet enligt artikel 2 e iv producerats och innehas av producenten enbart för eget privat bruk, i den mån inget pornografiskt material enligt artikel 2 e i, ii eller iii har använts för denna produktion och förutsatt att handlingen inte innebär någon risk för att materialet sprids.~~

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 6

Kontaktsökning med barn i sexuellt syfte

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att följande uppsåtliga handlingar ~~2~~ som begås av en vuxen ~~2~~ är straffbelagda ~~2~~ i enlighet med följande ~~2~~:

- a) ~~Förslag som en vuxen ger 2 Att 2 med hjälp av informations- och kommunikationsteknik i syfte att träffa 2 föreslå en träff med 2 ett barn som inte uppnått åldern för sexuellt självbestämmande 2 antingen online eller personligen 2 för att begå något av de brott som avses i artiklarna 3.4 2, 3.5, 3.6, 3.7 2 och 5.6 ska, om detta förslag har följts av faktiska handlingar som leder till ett sådant möte, vara belagt med ett maximistraff på minst ett års fängelse.~~

↓ ny

- b) De handlingar som avses i första stycket ska vara belagda med ett maximistraff på minst två års fängelse när tvång, våld eller hot brukas.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att det är straffbart ~~2~~ belagt med ett maximistraff på minst sex månaders fängelse ~~2~~ för en vuxen att med hjälp av informations- och kommunikationsteknik försöka begå något av de brott som avses i artikel 5.2 och 5.3 genom att kontakta barn ~~2 som inte har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande 2~~ för att få dem ~~2~~ i syfte att tillhandahålla barnpornografiskt material ~~2~~ med sexuella övergrepp mot barn ~~2 som avbildar det barnet.~~

↓ ny

De handlingar som avses i första stycket ska vara belagda med ett maximistraff på minst ett års fängelse när tvång, våld eller hot brukas.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att det är belagt med ett maximistraff på minst sex månaders fängelse för en vuxen att med hjälp av informations- och kommunikationsteknik försöka begå något av de brott som avses i artikel 4.2 och 4.5 genom att förmå ett barn att delta i föreställningar med sexuella övergrepp mot barn och exploatering inom prostitution.

De handlingar som avses i första stycket ska vara belagda med ett maximistraff på minst ett års fängelse när tvång, våld eller hot brukas.

↓ ny

Artikel 7

Kontaktsökning för sexuella övergrepp

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att det är belagt med ett maximistraff på minst tre års fängelse att avsiktligt lova eller ge en person pengar eller någon annan form av betalning eller ersättning för att förmå honom eller henne att begå något av de brott som anges i artiklarna 3.4, 3.5, 3.6, 3.7, 3.8, 4.2, 4.3 och 5.6.

↓ ny

Artikel 8

Bedrivande av en onlinetjänst för sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att det är belagt med ett maximistraff på minst ett års fängelse att uppsåtligen bedriva eller administrera en informationssamhällestjänst som är avsedd att underlätta eller uppmuntra något av de brott som avses i artiklarna 3–7.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 9

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att anstiftan av och medhjälp till något av de brott som avses i artiklarna 3–6 ⇒ 8 ⇐ är straffbelagt.
 2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att försök att begå något av de brott som avses i artikel 3.4, 3.5 och ☒ , ☒ 3.6, ⇒ 3.7 och 3.8, ⇐ artikel 4.2, 4.3, 4.5, 4.6 och 4.7 samt ☒ , ☒ artikel 5.4, 5.5 och 5.6 ⇒ samt artiklarna 7 och 8 ⇐ är straffbelagda.
-

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 10

Frivilliga sexuella handlingar

1. Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida artikel 3.2 och 3.4 är tillämplig på frivilliga sexuella handlingar mellan jämbördiga parter ~~som är nära i ålder och grad av psykisk och fysisk utveckling eller mognad~~, förutsatt att handlingarna inte innebar någon form av övergrepp.
2. Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida artikel 4.4 är tillämplig på en ~~pornografisk~~ föreställning som äger rum inom ramen för en frivillig relation när barnet har uppnått åldern för sexuellt självbestämmande, eller mellan jämbördiga parter ~~som är nära i ålder och grad av psykisk och fysisk utveckling eller mognad~~, förutsatt att handlingarna inte innebär någon form av övergrepp eller exploatering och att inga pengar eller andra former av ersättning ges som betalning i utbyte mot ~~den pornografiska~~ föreställningen.
3. Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida artikel 5.2 ⇒ , 5.3, 5.4 ⇐ och 5.6 är tillämplig på produktion, förvärv eller innehav av ⇒ eller åtkomst till ⇐ material som rör ⇒ enbart ⇐
 - ☒ a) ☒ barn som uppnått åldern för sexuellt självbestämmande ☒ , eller ☒
 - ⇒ b) barn som uppnått åldern för sexuellt självbestämmande och deras jämbördiga parter, ⇐

om materialet produceras och innehas med ~~dessas~~ barns samtycke ☒ från de barn som berörs ☒ och enbart för de berörda personernas privata bruk, förutsatt att handlingarna inte innebär någon form av övergrepp.

↓ ny

4. Det ankommer på medlemsstaterna att besluta om artikel 6 är tillämplig på förslag, konversationer, kontakter eller utbyten mellan jämbördiga parter.
5. Vid tillämpningen av punkterna 1–4 kan ett barn som uppnått åldern för sexuell självbestämmande anses ha samtyckt till en handling endast om samtycket har getts frivilligt, av barnets fria vilja bedömd utifrån de omgivande omständigheterna.
Samtycket kan återkallas när som helst.
Avsaknad av samtycke kan inte motbevisas enbart genom barnets tystnad, avsaknad av verbalt eller fysiskt motstånd eller tidigare beteende.
6. Att frivilligt dela sina intima bilder eller videor kan inte tolkas som samtycke till ytterligare delning eller spridning av samma bild eller video.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 11

Försvårande omständigheter

Förutsatt att följande omständigheter inte redan ingår i brottsrekvisiten för de brott som avses i artiklarna 3–7⇒ 9 ⇐ ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att nedanstående omständigheter i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning ska kunna anses som försvårande omständigheter i samband med de relevanta brott som avses i artiklarna 3–7⇒ 9 ⇐:

- a) Brottet begicks mot ett barn i en särskilt utsatt situation, såsom ett barn med ~~ett psykiskt eller fysiskt funktionshinder~~ ☒ en psykisk eller fysisk funktionsnedsättning ☒ eller som befann sig i en beroendeställning eller i ett tillstånd av fysisk eller psykisk oförmåga.
- b) Brottet begicks av en medlem i barnets familj, en person som sammanbodde med barnet eller en person som har missbrukat sin erkända förtroendeställning eller makt ⇒ eller sitt inflytande ⇐ över barnet.
- c) Brottet begicks av flera personer som agerade gemensamt.

- d) Brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rådets rambeslut 2008/841/RIF ~~av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet~~³⁶.
- e) Gärningsmannen har tidigare dömts för brott av samma art.
- f) Gärningsmannen har avsiktligt eller genom vårdslöshet utsatt ett barn för livsfara.
- g) Brottet begicks med användande av grovt våld eller vållade barnet allvarlig skada.

↓ ny

- h) Brottet begicks vid upprepade tillfällen.
- i) Brottet begicks med användning av vapen eller med hot om att använda vapen.
- j) Brottet begicks genom att brottsoffret förmåddes inta, använda eller bli påverkad av narkotika, alkohol eller andra berusningsmedel.

↓ 2011/93/EU

⇒ ny

Artikel 12

Diskvalifikation till följd av fällande dom

1. För att undvika risk för återfall i brott ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en fysisk person som har dömts för något av de brott som avses i artiklarna 3–7 ⇒ 9 ⇐, tillfälligt eller permanent, kan förhindras att utöva åtminstone yrkesverksamhet som inbegriper direkta och regelbundna kontakter med barn.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att arbetsgivare, när de rekryterar en person till yrkesverksamhet eller organiserad frivilligverksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn, ⇐ och organisationer som verkar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn, när de rekryterar personal, ⇐ ~~har rätt~~ ⇐ är skyldiga ⇐ att i enlighet med nationell lagstiftning och på lämpligt sätt – såsom tillgång på begäran eller via den berörda personen – begära information om det finns fällande domar för något av de brott som avses i artiklarna 3–7 ⇒ 9 ⇐ i kriminalregistret, eller diskvalifikationer till följd av sådana domar att utöva verksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn.

³⁶

~~Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet, EUT L 300, 11.11.2008, s. 42.~~

3. För tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att $\Rightarrow$ på begäran av behöriga myndigheter $\Leftarrow$ säkerställa att information om förekomsten av en fällande dom för något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~ $\Rightarrow$ 9 $\Leftarrow$ i kriminalregistret, eller diskvalifikationer till följd av sådana domar att utöva verksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn, överförs ~~i enlighet med de förfaranden som anges i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll [13] då detta sker på begäran enligt artikel 6 i det rambeslutet och med den berörda personens samtycke.~~ $\Rightarrow$ och att den överförda informationen är så fullständig som möjligt, med åtminstone uppgifter som innehas av en medlemsstat om fällande domar eller diskvalifikationer till följd av fällande domar. I detta syfte ska informationen överföras via Ecris eller den mekanism för utbyte av uppgifter ur kriminalregister som upprättats med tredjeländer. $\Leftarrow$

↓ 2011/93/EU

~~Artikel 11~~

~~Beslag och förverkande~~

~~Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att deras behöriga myndigheter har rätt att beslagta och förverka hjälpmedel till och vinning av de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5.~~

↓ 2011/93/EU

$\Rightarrow$ ny

Artikel 13

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~ $\Rightarrow$ 9 $\Leftarrow$ och som begås till deras förmån av en person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på
 - a) behörighet att företräda den juridiska personen,
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller,
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska också vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar i de fall, där bristande övervakning eller kontroll från en person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person under den juridiska personens ansvar att begå något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~ $\Rightarrow$ 9 $\Leftarrow$ till förmån för den juridiska personen.

3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta straffrättsliga förfaranden mot fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 3–7⇒ 9 ⇐.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 14

Sanktioner för juridiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 13 ⇐ 12.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta andra sanktioner, såsom
- a) frångående av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
 - b) ⇒ uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner, ⇐
 - c) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
 - d) rättslig övervakning,
 - e) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten, eller
 - f) tillfällig eller permanent stängning av de inrättningar som har använts för att begå brottet.
2. ~~Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 12.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.~~

↓ ny

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att, för juridiska personer som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 13, säkerställa att brott som för fysiska personer är belagda med ett maximistraff på minst två års fängelse är belagda med böter vars högsta nivå bör vara minst 1 % av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår beslutet om böter.
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att, för juridiska personer som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 13, säkerställa att brott som för fysiska personer är belagda med ett maximistraff på minst tre års fängelse är belagda med böter vars högsta nivå bör vara minst 5 % av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår beslutet om böter.

↓ 2011/93/EU

⇒ ny

Artikel 15

Avstående från att lagföra eller utdöma påföljd för brottsoffret

Medlemsstaterna ska i överensstämmelse med de grundläggande principerna i sina rättssystem vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de behöriga nationella myndigheterna har befogenhet att avstå från att lagföra eller straffa barn som är offer för sexuella övergrepp och sexuell exploatering för deras deltagande i brottslig verksamhet som de har tvingats att begå som en direkt följd av att de utsatts för någon av de gärningar som avses i artiklarna 4.2, 4.3, 4.5, 4.6 ⇒ 5.4, 5.5 ⇐ och 5.6.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 16

Utredning och lagföring ⇒ och preskriptionstider ⇐

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att utredning eller lagföring av de brott som avses i artiklarna 3–7 ⇒ 9 ⇐ inte är beroende av anmälan eller angivelse av ett offer eller av offrets företrädare, och att straffrättsliga förfaranden kan fortsätta även om den personen har tagit tillbaka sina uppgifter.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra lagföring av vart och ett av de brott som avses i artiklarna 3, 4.2, 4.3, 4.5, 4.6 och 4.7, samt, när ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ som avses i artikel ~~2-c och ii~~ ☒ 2.3 a och b ☒ har använts, av de grova brott som avses i artikel 5.6, ⇒ liksom av vart och ett av de brott som avses i artiklarna 7 och 8, ⇐ under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att offret har uppnått myndighetsålder och i en omfattning som motsvarar det berörda brottets svårhetsgrad.

↓ ny

Den tidsperiod som avses i första stycket ska vara

- a) minst 20 år från och med den dag då offret uppnår myndighetsåldern för de brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst tre års fängelse,

- b) minst 25 år från och med den dag då offret uppnår myndighetsåldern för de brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst fem års fängelse,
- c) minst 30 år från och med den dag då offret uppnår myndighetsåldern för de brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst åtta års fängelse.

↓ 2011/93/EU

⇒ ny

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, är tillgängliga för de personer, enheter eller avdelningar som har ansvaret för att utreda eller lagföra brott som avses i artiklarna 3–7 ⇒ 9 ⇐.

↓ ny

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att personer, enheter eller avdelningar som utreder och lagför de brott som avses i artiklarna 3–9 har tillräcklig personal och sakkunskap och tillräckliga effektiva utredningsverktyg för att verkningsfullt utreda och lagföra sådana brott, inbegripet de som begås med hjälp av informations- och kommunikationsteknik, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i unionsrätten och nationell rätt. När så är lämpligt ska dessa verktyg omfatta särskilda utredningsverktyg, såsom de som används för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra grova brott, t.ex. möjligheten att genomföra utredningar under täckmantel.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

5. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt för utredningsenheter eller utredningsmyndigheter att söka identifiera offren för de brott som avses i artiklarna 3–7 ⇒ 9 ⇐, i synnerhet genom att analysera barnpornografiskt material ☒ med sexuella övergrepp mot barn ☒, såsom fotografier och audiovisuella inspelningar som överförts eller ställts till förfogande med hjälp av informations- och kommunikationsteknik.

Artikel 17

Rapportering av misstanke om sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de regler om sekretess som enligt den nationella lagstiftningen gäller för personer inom vissa yrkeskategorier som har till huvudsaklig uppgift att arbeta med barn, inte utgör ett hinder för möjligheten för dessa personer att rapportera situationer där de har skälig grund att anta att ett barn är offer för brott som avses i artiklarna 3–7⇒ 9 ⇐, till de myndigheter som är ansvariga för skyddet av barn.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppmuntra alla personer som känner till eller i god tro misstänker att något av de brott som avses i artiklarna 3–7⇒ 9 ⇐ har begåtts att rapportera dessa till behöriga myndigheter⇒, utan att detta påverkar artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065³⁷ och artikel 12 i förordning (EU) .../...³⁸ [om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn].⇐

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone yrkesverksamma som arbetar i nära kontakt med barn inom sektorerna för barnskydd, utbildning, barnomsorg och hälso- och sjukvård är skyldiga att rapportera till de behöriga myndigheterna om de har rimliga skäl att anta att ett brott som är straffbelagt enligt detta direktiv har begåtts eller sannolikt kommer att begås.
4. Medlemsstaterna ska från den rapporteringsskyldighet som föreskrivs i punkt 3 undanta personer som arbetar inom hälso- och sjukvårdssektorn inom ramen för program avsedda för personer som har dömts för ett brott som är straffbelagt enligt detta direktiv eller personer som befarar att de kan komma att begå något av de brott som är straffbelagda enligt detta direktiv.
5. Medlemsstaterna ska, med stöd av EU-centrumet när det väl har inrättats, utfärda riktlinjer för de personer som avses i punkt 3 om hur man avgör huruvida ett brott som är straffbelagt enligt detta direktiv har begåtts eller sannolikt kommer att begås och rapporterar till behöriga myndigheter. Dessa riktlinjer ska också ange hur brottsoffrens särskilda behov ska tillgodoses.

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

³⁸ Förordning (EU)

Artikel 18

Anmälan av sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn

1. Utöver brottsoffrens rättigheter när de gör brottsanmälan i enlighet med artikel 5 i direktiv 2012/29/EU och artikel 5a i direktiv (EU) .../... [föreslaget direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem] ska medlemsstaterna säkerställa att brottsoffer på ett enkelt och lättillgängligt sätt kan anmäla de brott som avses i artiklarna 3–9 i det här direktivet till de behöriga myndigheterna. Detta ska innebära möjligheten att anmäla dessa brott, och lägga fram bevis när så är möjligt, med hjälp av lättillgänglig och användarvänlig informations- och kommunikationsteknik.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de anmälningsförfaranden som avses i punkt 1 är säkra, konfidentiella och utformade på ett barnvänligt sätt och språk, i enlighet med barnens ålder och mognad. Medlemsstaterna ska säkerställa att anmälan inte förutsätter föräldrarnas samtycke.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som kommer i kontakt med brottsoffer som anmäler brott i form av sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn inte får överföra personuppgifter om brottsoffrets uppehållsstatus till behöriga migrationsmyndigheter, åtminstone till dess att den första individuella bedömningen av brottsoffrens skyddsbehov har slutförts i enlighet med artikel 22 i direktiv 2012/29/EU.

Artikel 19

Behörighet och samordning av åtal

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet när det gäller de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~⇒ 9 ⇐, när
 - a) brottet helt eller delvis har begåtts inom medlemsstaternas territorium, eller
 - b) gärningsmannen är medborgare i någon av medlemsstaterna.
2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att fastställa ytterligare behörighet när det gäller ett brott enligt artiklarna 3–~~7~~⇒ 9 ⇐ vilket har begåtts utanför dess territorium, bland annat när
 - a) brottet har begåtts mot en av dess medborgare eller en person som har sin hemvist på medlemsstatens territorium, eller
 - b) brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad på den medlemsstatens territorium, eller

- c) gärningsmannen har sin hemvist på medlemsstatens territorium.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behörighet omfattar situationer i vilka ett brott enligt artiklarna 5 ~~och 6~~ , 6 ~~och 7~~ och 8 ~~och 9~~ och, i den mån det är relevant, artiklarna 3 ~~och 4~~ , 4, 7 ~~och 8~~ och 9 ~~och 10~~ , begås med hjälp av informations- och kommunikationsteknik till vilken åtkomsten skett från deras territorium, oavsett om denna är baserad inom deras territorium eller inte.
 4. Vid lagföringen av något av de brott som avses i artiklarna 3.4, 3.5, 3.6, ~~3.7~~ , 3.8, 4.2, 4.3, 4.5, 4.6, 4.7 ~~och 4.8~~ , 5.6 ~~och 5.7~~ , 7 och 8 ska medlemsstaterna, om brottet begåtts utanför den berörda medlemsstatens territorium enligt punkt 1 b i den här artikeln, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dess behörighet inte är kopplad till villkoret att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks.
 5. Vid lagföringen av något av de brott som avses i artiklarna 3 ~~och 4~~ 9 ska varje medlemsstat, om brottet begåtts utanför den berörda medlemsstatens territorium enligt punkt 1 b i denna artikel, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dess behörighet inte är kopplad till villkoret att åtal endast får väckas på grundval av en anmälan från offret på den plats där brottet begicks, eller en formell underrättelse från den stat där brottet begicks.

↓ ny

6. Om ett brott som avses i artiklarna 3–9 omfattas av fler än en medlemsstats behörighet, ska de berörda medlemsstaterna samarbeta för att fastställa vilken av dem som ska genomföra straffrättsliga förfaranden. Ärendet ska, om så är lämpligt och i enlighet med artikel 12 i rambeslut 2009/948/RIF, hänskjutas till Eurojust.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 20

Allmänna bestämmelser om hjälp, stöd och skyddsåtgärder för barn som är brottsoffer

1. Barn som är offer för de brott som avses i artiklarna 3 ~~och 4~~ 9 ska ges hjälp, stöd och skydd i enlighet med artiklarna ~~19 och 20~~ 21 och 22 ~~och 23~~ , med beaktande av barnets bästa.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ett barn får hjälp och stöd så snart de behöriga myndigheterna har en skälig grundad indikation att anta att barnet kan ha utsatts för något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7 och 8~~ 9.
3. Medlemsstaterna ska, om åldern på en person som utsatts för något av de brott som avses i artiklarna 3 ~~och 4~~ 9 är osäker och om det finns skäl att anta att den personen är ett barn, säkerställa att denna person förutsätts vara ett barn för att han eller hon omedelbart ska få tillgång till hjälp, stöd och skydd enligt artiklarna ~~19 och 20~~ 21 och 22 ~~och 23~~ .

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 21

Hjälp och stöd till brottsoffer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att brottsoffer får hjälp och ⇒ specialiserat och lämpligt ⇐ stöd före, under och en lämplig tid efter avslutande av de straffrättsliga förfarandena, så att de kan utöva de rättigheter som fastställs i ~~rambeslut 2001/220/RIF~~ ⊗ direktiv 2012/29/EU ⊗ ⇐, direktiv (EU) .../... [föreslaget direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem] ⇐ och i detta direktiv. ⇒ Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att offer för brott som avses i artiklarna 3–9 har tillgång till riktade och integrerade stödtjänster för barn i enlighet med artikel 9a i direktiv (EU) .../... [föreslaget direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem]. ⇐ Medlemsstaterna ska särskilt vidta nödvändiga åtgärder för att skydda barn som anmäler övergrepp som begåtts inom deras familj.

↓ ny

2. Brottsoffer ska ges samordnad, åldersanpassad medicinsk vård, emotionellt, psykosocialt och psykologiskt stöd, utbildningsstöd samt annat lämpligt stöd som är särskilt anpassat till situationer med sexuella övergrepp.
3. Om det är nödvändigt att tillhandahålla tillfälligt boende ska barn i första hand placeras hos andra familjemedlemmar och vid behov i tillfälliga eller permanenta boenden som är utrustade med stödtjänster.
4. Offer för brott som är straffbelagda enligt detta direktiv ska ha tillgång till de akutmottagningar som inrättats i enlighet med artikel 28 i direktiv [.../.../EU föreslaget direktiv om våld mot kvinnor]³⁹.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

5. ≡ Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att hjälp och stöd till barn som är brottsoffer inte villkoras av barnets vilja att samarbeta under brottsutredningen, åtalet eller rättegången.
6. ≡ Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att specifika åtgärder som syftar till att hjälpa och stödja barn som är brottsoffer att

³⁹ COM(2022) 105, 8.3.2022.

utnyttja sina rättigheter enligt detta direktiv vidtas efter en individuell bedömning av de enskilda barnens särskilda omständigheter, ⇒ vilken genomförts i enlighet med artikel 22 i direktiv (EU) .../... [föreslaget direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem], ⇐ och att vederbörlig hänsyn tas till barnets synpunkter, behov och problem.

7. ~~4.~~ Barn som fallit offer för något av de brott som avses i artiklarna 3–7 ⇒ 9 ⇐ ska anses som särskilt sårbara brottsoffer enligt ~~artiklarna 2.2, 8.4 och 14.1 i rambeslut 2001/220/RIF~~ ⇒ artikel 22.2 i direktiv 2012/29/EU och direktiv (EU) .../... [föreslaget direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem] ⇐.
8. ~~5.~~ Medlemsstaterna ska, där det är lämpligt och möjligt, vidta åtgärder för att hjälpa och stödja familjen till barn som är brottsoffer att utnyttja sina rättigheter enligt detta direktiv, när familjen befinner sig på medlemsstatens territorium. Framför allt ska medlemsstaterna, där det är lämpligt och möjligt, tillämpa artikel 4 i ~~rambeslut 2001/220/RIF~~ ⊗ direktiv 2012/29/EU ⊗ ⇒ och direktiv (EU) .../... [föreslaget direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem] ⇐ på brottsoffrets familj.

↓ ny

9. EU-centrumet ska, när det väl har inrättats, proaktivt stödja medlemsstaternas insatser för stöd till brottsoffer genom att
- a) uppmana unionens övriga institutioner, organ och byråer samt medlemsstaternas relevanta myndigheter, organ eller byråer att lämna information till EU-centrumet om stöd till offer för sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn när så är lämpligt och minst en gång om året,
 - b) på eget initiativ samla in information om åtgärder och program på området stöd till offer för sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, inbegripet åtgärder och program som genomförs i tredjeländer,
 - c) underlätta utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstater och tredjeländer genom att upprätthålla en offentlig databas över åtgärder och program för stöd till brottsoffer vilka genomförs i varje medlemsstat och i tredjeländer; databasen får inte innehålla några personuppgifter,
 - d) underlätta utarbetandet av de riktlinjer och protokoll som avses i punkt 10.
10. Medlemsstaterna ska, med stöd av EU-centrumet när det väl har inrättats, utfärda riktlinjer för personal inom hälso- och sjukvård, utbildning och sociala tjänster om lämpligt stöd till offer för sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn, inbegripet när det gäller att hänvisa brottsoffer till relevanta stödtjänster och klargöra roller och ansvarsområden. Dessa riktlinjer ska också ange hur brottsoffrens särskilda behov ska tillgodoses.

Artikel 22

Skydd för barn som är brottsoffer under brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de behöriga myndigheterna i samband med brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden, i enlighet med brottsoffrens roll i det berörda rättssystemet, utser en särskild företrädare för ett barn som är brottsoffer, om enligt den nationella lagstiftningen personerna med föräldraansvar inte kan företräda barnet på grund av en intressekonflikt mellan dem och barnet, eller om barnet är ensamkommande eller har skilts från sin familj.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att barn som är brottsoffer utan dröjsmål får tillgång till juridisk rådgivning och, i enlighet med brottsoffrens roll i det berörda rättssystemet, till juridiskt ombud, även för att begära ersättning för skada. Juridisk rådgivning och juridiskt ombud ~~der~~ ska tillhandahållas kostnadsfritt om brottsoffret inte förfogar över tillräckliga ekonomiska medel.
3. Utan att det påverkar rätten till försvar ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att följande iakttas i samband med utredningar av något av de brott som avses i artiklarna 3–7 ~~⇒~~ 9 ~~⇐~~:
 - a) Att barnet förhörs utan onödigt dröjsmål efter det att uppgifterna har rapporterats till de behöriga myndigheterna.
 - b) Att barnet förhörs i lokaler som utformats eller ställts i ordning för detta ändamål.
 - c) Att barnet förhörs av eller genom yrkeskunniga personer som är särskilt utbildade för detta ändamål.
 - d) Att samma personer, om så är möjligt och lämpligt, håller alla förhör med barnet.
 - e) Att antalet förhör blir så få som möjligt och endast utförs om det är strikt nödvändigt för brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden.
 - f) Att barnet får åtföljas av sitt juridiska ombud eller, om så är lämpligt, av en vuxen som han eller hon själv har valt, såvida det inte föreligger ett motiverat beslut som fastställer något annat med avseende på den personen.
 - ⇒ g) Att läkarundersökningar av barnet i samband med det straffrättsliga förfarandet är så begränsade som möjligt och utförs av yrkesverksamma som utbildats för detta ändamål. ⇐
4. Medlemsstaterna ska, i samband med utredningar av något av de brott som avses i artiklarna 3–7 ~~⇒~~ 9 ~~⇐~~, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att alla förhör med ett barn som är offer för brott eller, i förekommande fall, med ett barnvittne, får spelas in audiovisuellt, och att sådana audiovisuellt inspelade förhör får användas som bevisning i straffrättsliga förfaranden inför domstol, i enlighet med bestämmelserna i den nationella lagstiftningen.

5. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att det i samband med straffrättsliga förfaranden i domstol som rör något av de brott som avses i artiklarna 3–7 9 kan beslutas
- a) att förhöret ska hållas inom stängda dörrar,
 - b) att barnet får höras i domstolen utan att vara närvarande, särskilt genom användning av lämplig kommunikationsteknik.
6. Medlemsstaterna ska, om intresset för de barn som är brottsoffer talar för detta och med beaktande av andra övergripande intressen, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att skydda barnens privatliv, deras identitet och bild och förhindra offentlig spridning av sådan information som kan leda till att de identifieras.

 ny

7. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att domstolen, om ett barn måste delta i straffrättsliga förfaranden i domstol i samband med något av de brott som avses i artiklarna 3–9, beaktar barnets ålder och mognad i det berörda domstolsförfarandet.

 ny

Artikel 23

Brottsoffrets rätt till ersättning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att offer för de brott som avses i artiklarna 3–9 i detta direktiv har rätt till ersättning för skada som lidits. Medlemsstaterna ska säkerställa att ersättning kan begäras från gärningsmän till de brott som avses i artiklarna 3–9, från juridiska personer som är ansvariga för sådana brott enligt artiklarna 13 och 14 och, när så är lämpligt, från nationella ersättningssystem som upprättats till förmån för brottsoffer.
2. Utöver rättigheter enligt artikel 16a i direktiv (EU) .../... [*föreslaget direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem*] ska brottsoffer ha rätt att begära ersättning i samband med straffrättsliga och civilrättsliga förfaranden för skada som åsamkats dem genom något av de brott som är straffbelagda enligt det här direktivet, under en tillräckligt lång tidsperiod, vilken motsvarar brottets svårhetsgrad, efter det att de har uppnått myndighetsålder.
3. Den period som avses i första stycket ska vara
- a) minst 20 år från och med den dag då offret uppnår myndighetsåldern för de brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst tre års fängelse,
 - b) minst 25 år från och med den dag då offret uppnår myndighetsåldern för de brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst fem års fängelse,

- c) minst 30 år från och med den dag då offret uppnår myndighetsåldern för de brott som enligt detta direktiv är belagda med ett maximistraff på minst åtta års fängelse.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla relevanta faktorer beaktas för att säkerställa tillräcklig ersättning till offer för brott som är straffbelagda enligt detta direktiv, inbegripet följande:

- a) Fysisk eller psykisk smärta och fysiskt eller psykiskt lidande som orsakats av brottet, inbegripet smärta och lidande i samband med onlinespridningen av material med sexuella övergrepp mot barn som rör brottsoffret i fråga.
- b) Kostnaderna för vård i samband med tillfrisknande från sådan smärta och sådant lidande, inbegripet kostnader för psykisk och fysisk hälsa och behandling samt resekostnader som kan ha uppstått för att få tillgång till sådan vård.
- c) Inkomstförlust till följd av brottet.

↓ ny

Artikel 24

Nationella myndigheter eller motsvarande enheter

Medlemsstaterna ska inrätta nationella myndigheter eller motsvarande enheter som ska

- (1) underlätta och vid behov samordna insatser på nationell nivå för förebyggande och hjälp till brottsoffer,
- (2) utföra granskningar av tendenser vad gäller sexuella övergrepp mot barn, både online och offline,
- (3) utvärdera resultaten av förebyggande program och åtgärder samt av program och åtgärder för att hjälpa och stödja brottsoffer, inbegripet insamling av statistik i nära samarbete med relevanta civilsamhällesorganisationer som är verksamma på detta område,
- (4) rapportera om sådana tendenser, resultat och statistik.

De nationella myndigheterna ska särskilt ansvara för de uppgiftsinsamlings-, forsknings- och rapporteringsskyldigheter som avses i artikel 31.

↓ ny

Artikel 25

Samordning och samarbete mellan olika organ och aktörer

Medlemsstaterna ska inrätta lämpliga mekanismer som ska säkerställa effektiv samordning och effektivt samarbete på nationell nivå för att utveckla och genomföra åtgärder i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, både online och offline, mellan relevanta myndigheter, byråer och organ, inbegripet lokala och regionala

myndigheter, brottsbekämpande myndigheter, domstolsväsendet, allmänna åklagare, tillhandahållare av stödtjänster respektive informationssamhällets tjänster, icke-statliga organisationer, sociala tjänster, inbegripet barnskydds- eller välfärdsmyndigheter, utbildnings- och vårdgivare, arbetsmarknadens parter, utan att det påverkar deras oberoende, samt andra relevanta organisationer och enheter. Dessa mekanismer ska också säkerställa effektiv samordning och effektivt samarbete med EU-centrumet och kommissionen.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 26

Åtgärder mot reklam för möjligheten att begå övergrepp och för ~~barnsexturism~~ ☒ sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn i samband med resor och turism ☒

Medlemsstaterna ska besluta om lämpliga åtgärder för att förhindra eller förbjuda

- a) spridning av material där det görs reklam för möjligheten att begå något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~ ☒ 8 ☒ , och
- b) anordnande för andra, oberoende av om syftet är kommersiellt, av resor i syfte att begå något av de brott som avses i artiklarna 3–☒ , 4 och ☒ 5.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 27

Förebyggande interventionsprogram eller åtgärder

☒ 1. ☒ Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personer som befärar att de kan komma att begå något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~ ☒ 9 ☒ i lämpliga fall får tillgång till ☒ särskilda och ☒ effektiva interventionsprogram eller åtgärder för att bedöma och förhindra risken för att sådana brott begås.

↓ ny

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de program eller åtgärder som avses i punkt 1 är tillgängliga utan onödiga begränsningar i enlighet med nationella normer för hälso- och sjukvård.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 28

Förebyggande

1. ⇒ I syfte att motverka och minska den efterfrågan som ligger till grund för alla former av sexuell exploatering av barn ska medlemsstaterna ⇐ ~~Medlemsstaterna ska~~ vidta lämpliga åtgärder, som utbildning och fostran, ⇒ informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten om de livslånga konsekvenserna av sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, den olagliga karaktären och möjligheten för personer som befärar att de kan komma att begå berörda brott att få tillgång till särskilda och effektiva interventionsprogram eller interventionsåtgärder ⇐ ~~i syfte att motverka och minska den efterfrågan som ligger till grund för alla former av sexuella övergrepp mot och sexuell exploatering av barn.~~
2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder, även via internet, till exempel informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten samt forsknings- ⇒ , kompetensutvecklings- ⇐ och utbildningsprogram ⇒ eller material ⇐, om lämpligt i samarbete med relevanta organisationer inom det civila samhället och andra aktörer, i syfte att öka medvetenheten och minska risken för att barn faller offer för sexuella övergrepp och sexuell exploatering.
3. Medlemsstaterna ska främja regelbunden kompetensutveckling ⇒ , inbegripet inom ett barnvänligt rättsväsende för yrkesverksamma, domare och ⇐ ~~för~~ tjänstemän som kan väntas komma i kontakt med barn som fallit offer för sexuella övergrepp och ☒ sexuell ☒ exploatering, däribland ⇒ , men inte begränsat till, personer som arbetar med barnskydd, rättstillämpare, lärare och utbildare, familjerättsdomare och ⇐ poliser ute på fältet, i syfte att möjliggöra för dem att identifiera och bemöta barn som är offer för brott och barn som eventuellt kan bli offer för sexuella övergrepp eller sexuell exploatering.

↓ ny

4. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förbättra förebyggandet av sexuella övergrepp mot barn i samhällsmiljöer, inbegripet skolor, sjukhus, socialvårdstjänster, idrottsklubbar och religiösa samfund.

Dessa åtgärder ska innefatta följande:

- a) Särskild utbildning och medvetandehöjande verksamhet för personer som arbetar i sådana miljöer.
- b) Särskilda riktlinjer, interna protokoll och standarder som fastställer god praxis, såsom inrättande av mekanismer för tillsyn och ansvarsskyldighet för personer som arbetar i nära kontakt med barn i sådana miljöer.

- c) Skapande av säkra platser som drivs av särskild och lämpligt utbildad personal, där barn, föräldrar, personer med ansvar för barn och samhällsmedlemmar kan rapportera olämpligt beteende.

De förebyggande åtgärderna ska särskilt ta hänsyn till behovet av att skydda särskilt utsatta barn, däribland barn med psykiska eller fysiska funktionsnedsättningar.

5. EU-centrumet ska, när det väl har inrättats, proaktivt stödja medlemsstaternas förebyggande arbete genom att

- a) uppmana unionens övriga institutioner, organ och byråer samt medlemsstaternas relevanta myndigheter, organ eller byråer att lämna information om förebyggande åtgärder och program på området sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn när så är lämpligt och minst en gång om året,
- b) samla in information om förebyggande åtgärder och program på området sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn, inbegripet åtgärder och program som genomförs i tredjeländer,
- c) underlätta utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna och tredjeländer genom att upprätthålla en offentlig databas över förebyggande åtgärder och program som genomförs i varje medlemsstat och i tredjeländer.

↓ 2011/93/EU

⇒ ny

Artikel 29

Interventionsprogram eller interventionsåtgärder på frivillig basis inom ramen för eller efter straffrättsliga förfaranden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av interventionsprogram eller interventionsåtgärder som fastställs av behöriga rättsliga myndigheter enligt nationell lag, ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att ⇒ särskilda och ⇐ effektiva interventionsprogram eller interventionsåtgärder finns tillgängliga, för att förhindra och minimera riskerna för upprepade brott av sexuell natur mot barn. Sådana program eller åtgärder ska vara tillgängliga när som helst under de straffrättsliga förfarandena, ⇒ och ska vara tillgängliga ⇐ både i och utanför fängelset, i enlighet med nationell lagstiftning.
2. De interventionsprogram eller interventionsåtgärder som avses i punkt 1 ska uppfylla de särskilda utvecklingsbehoven hos barn som gör sig skyldiga till sexualbrott.
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att följande personer kan få tillgång till de interventionsprogram eller interventionsåtgärder som avses i punkt 1, nämligen:
- a) personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden för något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~⇒ 9 ⇐, på villkor som varken är till förfång för eller strider mot rätten till försvar eller mot kravet på en

rättvis och opartisk rättegång, och som särskilt är förenliga med principen om oskuldspresumtionen, och

- b) personer som har dömts för något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~⇒ 9 ⇐.
4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personer som avses i punkt 3 blir föremål för en bedömning av vilken fara de utgör och eventuella risker för återfall i något av de brott som avses i artiklarna 3–~~7~~⇒ 9 ⇐, i syfte att fastställa lämpliga interventionsprogram eller åtgärder.
5. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personer som avses i punkt 3 vilka fått motta förslag om interventionsprogram eller åtgärder i enlighet med punkt 4
- a) får fullständig information om skälen till förslaget,
 - b) samtycker till att delta i programmen eller åtgärderna med fullständig kännedom om omständigheterna,
 - c) kan vägra och, när det gäller dömda personer, blir informerade om de möjliga följderna av en sådan vägran.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

Artikel 30

Åtgärder mot webbplatser som innehåller eller sprider ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒

- 1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett avlägsnande utan dröjsmål av webbsidor som innehåller eller sprider ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ och vars värdserver ligger på deras eget territorium, samt sträva efter att uppnå ett avlägsnande av sådana webbsidor vars värdserver ligger utanför deras territorium.
- 2. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att blockera tillträdet till webbsidor som innehåller eller sprider ~~barnpornografi~~ ☒ material med sexuella övergrepp mot barn ☒ för internetanvändare inom sitt territorium. Dessa åtgärder måste inrättas genom transparenta förfaranden och ska tillhandahålla adekvata skyddsmekanismer, särskilt för att säkerställa att begränsningen inskränks till vad som är nödvändigt och proportionerligt och att användarna informeras om orsaken till begränsningen. Skyddsmekanismerna ska även inbegripa möjlighet till rättslig prövning.

↓ ny

Artikel 31

Uppgiftsinsamling

- 1. Medlemsstaterna ska ha ett system för insamling, utarbetande, sammanställning och spridning av offentlig statistik om de brott som avses i artiklarna 3–9.

2. Statistiken ska omfatta följande uppgifter uppdelade efter kön, brottsoffrets och gärningsmannens ålder, förhållandet mellan brottsoffret och gärningsmannen samt typen av brott:
 - a) Antalet brottsoffer som har utsatts för något av de brott som avses i artiklarna 3–9 under de senaste tolv månaderna, under de senaste fem åren och under sin livstid.
 - b) Det årliga antalet personer som åtalats och dömts för de brott som avses i artiklarna 3–9, enligt nationella administrativa källor.
 - c) Resultaten av förebyggande initiativ enligt artiklarna 27, 28 och 29 i form av antalet gärningsmän och potentiella gärningsmän som har deltagit i förebyggande program och procentandelen av dessa gärningsmän och potentiella gärningsmän som har dömts för något av de brott som avses i artiklarna 3–9 efter att ha deltagit i sådana program.
3. Medlemsstaterna ska genomföra en populationsbaserad enkät vart tredje år med hjälp av kommissionens (Eurostats) harmoniserade metod för att bidra till att samla in de uppgifter som avses i punkt 2 a, och på grundval av detta bedöma förekomsten av och tendenserna för alla brott som avses i artiklarna 3–9 i detta direktiv. Medlemsstaterna ska överföra dessa uppgifter till kommissionen (Eurostat) för första gången senast [3 år efter direktivets ikraftträdande].
4. Medlemsstaterna ska samla in administrativa uppgifter i enlighet med punkt 2 uppdelade enligt gemensamma principer som tagits fram i samarbete med EU-centrumet. De ska årligen översända dessa uppgifter till EU-centrumet. Uppgifter som överförs får inte innehålla personuppgifter.
5. EU-centrumet ska stödja medlemsstaterna i den uppgiftsinsamling som avses i punkt 2, bland annat genom att främja utvecklingen av gemensamma frivilliga standarder för beräkningsenheter, beräkningsregler, gemensam uppdelning, rapporteringsformat och klassificering av brott.
6. Medlemsstaterna ska överföra statistiken till EU-centrumet och kommissionen och årligen göra den insamlade statistiken tillgänglig för allmänheten. EU-centrumet ska sammanställa statistiken och offentliggöra den. Statistiken får inte innehålla personuppgifter.
7. Medlemsstaterna ska stödja forskning om bakomliggande orsaker, effekter, frekvens, effektiva förebyggande åtgärder, effektivt stöd till brottsoffren och andelen fällande domar för de brott som avses i artiklarna 3–9 i detta direktiv.

↓ 2011/93/EU (anpassad)

Artikel 32

Rapportering

- ~~1. Kommissionen ska senast 18 december 2015 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta direktiv, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag.~~

~~2. Kommissionen ska senast den 18 december 2015 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 25.~~

↓ ny

Kommissionen ska senast den [5 år efter tillämpningsdagen] och därefter vart femte år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv [i medlemsstaterna] och vid behov föreslå ändringar.

↓ 2011/93/EU

~~Artikel 26~~

~~Ersättande av rambeslut 2004/68/RIF~~

~~Rambeslut 2004/68/RIF ersätts härmed med avseende på de medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv, dock utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristen för införlivande i nationell lagstiftning av rambeslutet.~~

~~Med avseende på de medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv ska hänvisningar till rambeslut 2004/68/RIF anses som hänvisningar till detta direktiv.~~

↓ 2011/93/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 33

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de ☒ bestämmelser i ☒ lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ⇒ artikel 2.3 d, 2.4, 2.5, 2.6, 2.8 och 2.9, artikel 3.1 och 3.4–3.9, artikel 4.4–4.7, artikel 5.2–5.10, artiklarna 6–10, artikel 11 inledningen och leden b, h, i och j, artiklarna 12 och 13, artikel 14.1 inledningen, 14.1 b, 14.2 och 14.3, artiklarna 15–20, artikel 21.1–21.4 och 21.6–21.10, artikel 22.3 inledningen, 22.3 g, 22.4, 22.5 och 22.7, artiklarna 23–28, artikel 29.1, 29.3 och 29.4 samt artiklarna 30–32 i ⇐ detta direktiv senast den ⇒ [två år efter ikraftträdandet] ⇐ 18 december 2013. ⇒ De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser. ⇐
- ~~2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta direktiv införlivas med deras nationella lagstiftning.~~
2. ~~2.~~ När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ⇒ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som

hänvisningar till det här direktivet. ⇐ Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ⇒ och om hur uppgiften ska formuleras ⇐ ska varje medlemsstat själv utfärda.

⇓ ny

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv och tillhandahålla en tabell för jämförelse mellan sådana nationella åtgärder och motsvarande skyldigheter i detta direktiv.

⇓ ny

Artikel 34

Upphävande

Direktiv 2011/93/EU upphör att gälla med verkan från och med den [dagen efter det andra datum som anges i artikel 32 första stycket], utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande med nationell rätt av direktivet som anges i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

⇓ 2011/93/EU

⇒ ny

Artikel 35

Ikraftträdande ⇒ och tillämpning ⇐

Detta direktiv träder i kraft ~~samma dag som det offentliggörs~~ ⇒ den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts ⇐ i Europeiska unionens officiella tidning.

⇓ ny

De skyldigheter som avses i artikel 33.1 ska tillämpas från och med den [... dagen efter den tidsfrist för införlivande som anges i artikel 33.1], med undantag för artiklarna 21.9, 28.5, 31.4, 31.5 och 31.6 som ska tillämpas från och med den [datum ska anpassas till förordningen om sexuella övergrepp mot barn].

Artikel 36

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande